

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Štefan Markovič, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije Vido Repanšek

Glasilo izhaja v nakladi 13.900 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, p.p. 20, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 94. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne, 26.11.1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne, 25.7.1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne, 24.4.1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Volitve 1986

V skladu s sprejetim rokovnikom so od konca januarja do 10.2.1986 v vseh temeljnih okoljih potekale Temeljne kandidacijske konference: 27 jih je bilo izpeljanih v krajevnih skupnostih, več kot 150 pa v združenem delu, v tem številu so tudi vse samoupravne organizacije in skupnosti, kjer vsi delovni ljudje opravljajo funkcijo delegacije (z manj kot 30 zaposlenimi) in so obravnavali le predlog ožjih izborov kandidatov za najodgovornejše funkcije v občini, republiki in federaciji.

Dnevni redi temeljnih kandidacijskih konferenc so bili sestavljeni v skladu z volilnim pravilnikom, v večini primerov pa so bile to tudi priložnosti, ko so v posameznih krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah obravnavali še:

- kritično analizo delovanja političnega sistema socialističnega samoupravljanja,
- analizo razvojnih možnosti krajevnih skupnosti,
- problematiko krajevnih skupnosti oz. delovne organizacije,
- delovanje delegatskega sistema,
- informacijo o zunanjepolitičnih dogajanjih.

Temeljne kandidacijske konference so bile organizirane tudi za oblikovanje delegacij delovnih ljudi in občanov v obrtni in podobni dejavnosti ter za oblikovanje delegacij iz kmetijske proizvodnje.

Temeljne kandidacijske konference so bile povsod sestavljene v skladu s sklepi, katerih osnova je zakon o volitvah in delegiranju v skupščine, za vse pa lahko ugotovimo, da so bile dobro obiskane. V skladu z dogovorjenimi postopki so Izvršni odbori oz. Predsedstva KK SZDL pripravili predloge možnih kandidatov za člane delegacij tako za družbenopolitično skupnost kot za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, precej pozornosti pa je bilo že v pripravah na TKK namenjene tudi odločitvi glede zaprtih oz. odprtih kandidatnih list. Največkrat je ob tem prevladala tradicija v posamezni KS, praviloma so se za odprte liste odločale manjše KS, medtem ko v DO odprtih list skoraj ni. Ugotovljeno je bilo, da se je le ena KS odločila za uporabo nove možnosti, ki jo nudi Zakon o volitvah t.j., da skupščina prevzema funkcijo delegacije za nekatere SIS, enako pa se je le v 3 primerih pojavila tudi realizacija... člena Zakona, ki daje možnosti za oblikovanje skupnih delegacij (Papirnica, Induplati, LEK), pri čemer jim je kot osnova za organizacijo skupnih delegacij za posamezne SIS služilo oblikovanje dosedanjih konferenc delegacij.

Glede na poročila iz TKK kljub nekaterim bojaznim, češ da delovni ljudje in občani ne bodo pripravljeni podpisovati izjav in na tak način izražati svoje pripravljenosti aktivno sodelovati v delovanju delegatskega sistema, težav ni bilo in so bile na vseh TKK soglasno sprejete kandidatne liste.

Predsedstva KK SZDL so v večini krajevnih skupnostih o predlogu možnih kandidatov za člane delegacije spregovorila tudi na zbiorih delovnih ljudi in občanov ali pa so na drug, kraju običajen način informirala delovne ljudi in občane o predlogu kandidatnih list. Precej krajevnih skupnosti je te svoje aktivnosti povežalo tudi z obravnavo osnutka družbenega plana občine Domžale v obdobju 1986–1990 in obravnavo problematike krajevnih skupnosti.

Kot je bilo že napisano smo v pripravah na temeljne kandidacijske konference skupaj s Klubom samoupravljalcev na pobudo KO za družbeno izobraževanje pripravili tudi vrsto delovnih razgovorov o delegatskem sistemu in njegovem praktičnem izvajanju skozi katerega je po nepopolnih podatkih v KS in združenem delu šlo več kot 1000 delegatov. Ob tem je bila izpostavljena vrsta vprašanj, pobud in pripomb v

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ob osmem marcu — delovno

Letošnje obeleževanje mednarodnega dneva žena povezujemo z aktivnostmi pred bližnjimi volitvami in kongresi družbenopolitičnih organizacij. To je priložnost, da ocenimo prispevek žensk v gospodarskem in družbenem razvoju, predvsem pa njihov delež v samoupravljanju in družbenopolitični aktivnosti.

Izhajamo iz načela, naj bo obeležitev vsakega zgodovinskega dogodka, torej tudi mednarodnega dneva žena, izraz politične osveščenosti in hotenja delovnih ljudi in občanov, da svoj kraj in delovno organizacijo ter delovne dosežke tesneje povežejo v naše celotno družbeno dogajanje. Naši naporji morajo biti usmerjeni v angažiranje in vključevanje vseh generacij v pripravo in izvedbo praznov, tako da bodo vzpostavljeni bolj pristni stiki med mlajšo in starejšo generacijo.

Pomembno je, da se na mlado generacijo prenašajo izkušnje starejše generacije žensk, ki so si svojo enakopravnost priborile s svojo aktivno udeležbo v naprednem delavskem gibanju, z orožjem v roki v času NOB ter enakopravno z moškimi z delom pri povojni obnovi domovine in graditvi samoupravne socialistične družbe. To sporočilo naj prevzamejo tudi mlajše generacije žensk, ki naj se vključijo v skupna prizadevanja za boljše gospodarenje, za utrjevanje samoupravnega položaja delavcev. Že z boljšim delom in pravičnejšo delitvijo po delu in rezultatih dela bomo ustvarjali možnosti za boljše osebni in družbeni standard delavcev in njihovih družin.

Proslavljanje 8. marca naj torej prenese aktualno, živo sporočilo preteklosti za sedanjost; izzveni naj v zavzeto delo za sedanje družbene naloge in cilje.

Proslavljanje naj bo graditev mostu v prihodnost. Zato naj bo 8. marec praznik pregleda dosežkov dela in načrtovanja bodočih nalog.

Vsakoletne proslave 8. marca, ki jih tradicionalno obeležujemo s posvetovanji, predavanji, kulturnimi manifestacijami, razstavami, tovariškimi srečanji aktivistk NOB, z delovnimi razgovori s proizvodnimi, znanstvenimi, kulturnimi in družbenopolitičnimi delavkami, so priložnosti za dogovore, kako hitreje razreševati sistemska, razvojna in vsakodnevna vprašanja, ki neposredno

zadevajo družbenoekonomski in politični položaj žensk. Z obeleževanjem 8. marca moramo predvsem poudariti napreden pogled na vlogo človeka in s tem tudi ženske v naši socialistični samoupravni družbi. Preseči moramo tendence, ki zlasti z zaostrenih gospodarskih in družbenih pogojev poskušajo restavrirati že preživelu gledanju na družbeni položaj žensk.

Naša družbenopolitična aktivnost ob 8. marcu bo zato usmerjena v dogovore o:

- skupnih naporih za uresničevanje nalog, ki izhajajo iz načrtov družbenoekonomskega razvoja in usmeritev pri uresničevanju dolgoročne politike gospodarske stabilizacije;

- zboljševanju pogojev dela položaja delavca in delavke v združenem delu;

- enakopravno vključevanje ženske mladine in zaposlenih delavk v izobraževanje v skladu s programi gospodarskega, tehnološkega in družbenega razvoja;

- v nadaljnjem razvoju dejavnosti, ki neposredno prispevajo k izboljševanju življenjskih pogojev delavcev in njihovih družin /razreševanje vprašanj družbene vzgoje in varstva otrok, predvsem v smeri razvijanja aktivnosti za prožnejše in racionalne oblike vzgoje in varstva otrok; načrtovanje in organiziranje prostovoljnega dela; spodbujanje razvoja storitvenih in servisnih dejavnosti itd.;

- vključevanju in usposabljanju žensk za samoupravno in družbenopolitično življenje /volitve, kongresi/.

Oceniti bi morali tudi vzroke za še vedno premajhno uveljavljanje žensk v družbenem življenju. Velja poudariti, da kolikor bolj se bodo ženske samoupravno in družbeno angažirale, toliko prej bodo številna vprašanja, ki so obravnavana kot „ženska“, postala ne le v besedah, marveč tudi v praksi družbeni. Osmi marec, ki naj bi bil praznik enakopravnosti, je tudi dan, ki sili k razmisleku, koliko je v socialistični samoupravni družbi enakopravnost žensk že dejstvo, koliko pa še želja.

Z delovnim obeleževanjem 8. marca bomo potrdili razredno bistvo tega pomembnega praznika revolucionarnega delavskega gibanja.

OK SZDL Domžale

IN MEMORIAM:

Prof. Matija Tomc

Pred dnevi je v 87. letu starosti umrl v Domžalah nestor slovenskih skladateljev in dolgoletni župnik v Domžalah prof. Matija Tomc. Rodil se je 25. decembra 1899 v Kapljišču v Beli krajini. Poleg bogoslovja je študiral glasbo na Akademiji za glasbo in gledališko umetnost na Dunaju. Od 1930–1941 je bil profesor glasbe na škofijski gimnaziji v Šentvidu pri Ljubljani, po osvoboditvi pa na klasični gimnaziji v Ljubljani. Prof. Matija Tomc je bil eden najznamenitejših slovenskih zborovskih skladateljev, saj je napisal blizu 1300 skladb. Pomagal je plemeniti slovensko glasbeno kulturo z ljudskim izročilom v sodelovanju s Francetom Maroltom. Njegov delež v slovenski glasbeni ustvarjalnosti je neprecenljiv.

Ob slovesu mu je v imenu slovenskih skladateljev spregovoril Janez Bitenc, v imenu kulturnih in družbenopolitičnih dejavnikov pa glasbeni pedagog Stane Habe in poudaril, da je bilo kar štirideset let Tomčevega ustvarjalnega dela povezanih z Domžalami, kjer je ob svojem duhovniškem delu nadaljeval s plodno glasbeno dejavnostjo, katere korenine so pognale v rodni Beli krajini. V Domžale je prišel že kot uveljavljen glasbeni pedagog in ustvarjalec, saj je zlasti pri umetniški obdelavi narodnih pesmi že do tedaj dosegel tako popolnost, da je lahko zgled, kako je treba opravljati to zahtevno delo.

Njegova čudovita dela, ki segajo v sam vrh slovenske glasbene ustvarjalnosti z ljudsko tematiko, so postala stalna sestavina programov pevskih zborov naše občine na njihovih koncertih in revijah, njegove instrumentalne skladbe pa so poustvarjali gojenci Glasbene šole Domžale. Sodelovanje s skladateljem Tomcem se je nenehno poglobljalo in že skoraj pravilo je postalo, da je za vse pomembne koncerte pripravil nove priredbe pesmi ali skomponiral nove skladbe. Edina zaželjena nagrada za te ustvarjalne napore mu je bila kakovostna izvedba del. Glasbeno življenje v domžalski občini je spremljal tudi kot glasbeni kritik in njegove ocene, objavljene v občinskem glasilu, so vzpodbudno vplivale na kakovostno rast glasbene poustvarjalnosti.

V nadaljevanju je Stane Habe dejal:

»Med mnogimi srečanji z vami se nam je posebno vtisnil v spomin vaš razgovor s predstavnikoma kulturnega in političnega življenja na sprejemu, ki ga je v počastitev vaše osemdesetletnice pripravila Skupščina občine Domžale. Tedaj ste nam živo pripovedovali o svoji mladosti v Beli krajini, o plodnem sodelovanju z akademskim pevskim zborom in njegovem zadnjem koncertu leta 1941 v okupirani Ljubljani. Z vso skromnostjo pa ste govorili o različnih oblikah svoje ustvarjalnosti. Na slavnostnem koncertu, ki sta ga za ta vaš življenjski jubilej organizirali Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij Domžale, so nastopili vsi pevski zbori naše občine ter gojenci in učitelji domžalske Glasbene šole in predstavili vso pestrost vašega glasbenega ustvarjanja. V zahvalo za vaše plodno in vsestransko vključevanje v glasbeno življenje domžalske občine vam je tedaj Kulturna skupnost podelila najvišje občinsko priznanje za kulturno ustvarjalnost, štiri leta kasneje pa zlato Kersnikovo plaketo. Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij občine Domžale sta bili tudi predlagateljici za podelitev Gallusove plakete, najvišjega priznanja Zveze kulturnih organizacij Slovenije na področju glasbene ustvarjalnosti, ki vam je bila podeljena leta 1977.

Prav tako pa sta bili predlagateljici za podelitev Prešernove nagrade za življenjsko delo. Žal, pa je tudi letošnji kulturni praznik minil brez zaslužnega priznanja vašemu izredno bogatemu prispevku v zakladnico slovenske glasbene kulture.

Dragi prof. Tomc!

Od vas se poslavljam v imenu Skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij, Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, v imenu vseh pevcev in glasbenikov ter vseh občanov — občudovalcev vaše pesmi, ki jo bomo z vsem spoštovanjem negovali in s tem ohranjali spomin na vas in vaše delo.

Združeni okteti domžalske občine so velikemu skladatelju Matiji Tomcu zapeli njegovo »Teče mi vodica« ter »Lipa zelenela je«, godba na pihala Domžale pa ga je pospremila z Žalostinko.

Maškarada 86 v Domžalah

Letos zaradi slabega vremena pustne povelje v Domžalah ni bilo, zato pa je bila organizirana prireditev v hali Komunalnega centra.

Takole sta pozirala fotoreporterju domžalski dimnikarček in slikarček... Ko bi dimnikarček vedel za jezo domžalskih občanov, se ne bi oblekel v to masko; če bi slikarček vedel, kakšno življenje ga čaka — tudi ne...

Kljub slabemu vremenu so si imele maskare marsikaj povedati. Posebej se je pritoževala zamorka, češ, da jo sneženje nekoliko moti...

Volitve 1986

Nadaljevanje s 1. strani

zvezi z organiziranjem delegatskega sistema in samim delom skupščin, ki jih bomo lahko s pridom izkoristili v praksi.

Glede na pripombe in pobude iz združenega dela je v fazi razprave tudi osnutek predloga o določitvi delegatskih mest, oblikovanju konferenc delegacij in skupnih delegacij za zbor združenega dela Skupščine občine, za zbor KS pa se ne predvideva sprememb. Obenem so KS že prejele predloge volilnih imenikov, v kratkem pa bo objavljen tudi predlog volišč in območij volišč v občini Domžale.

V vseh postopkih priprav na volitve smo zlasti družbenopolitične organizacije posebno skrb namenile oblikovanju družbenopolitičnega zbora, pri čemer sta bila upoštevana DOGOVOR o merilih za oblikovanje družbenopolitičnega zbora skupščine občine Domžale ter SKLEP o postopku deležiranja delegatov iz OK SZDL Domžale v družbenopolitični zbor skupščine občine Domžale. Ožji izbor možnih kandidatov za člana DPZ je bil objavljen v Občinskem poročevalcu, delov-

ni ljudje in občani pa so o njem spregovorili na temeljnih kandidacijskih konferencah. Ker na le-teh ni bilo pripomb oz. odklonilnih stališč do predlogov kandidatov za družbenopolitični zbor so vodstva družbenopolitičnih organizacij izoblikovala enoten in usklajen predlog delegatov za družbenopolitični zbor: v naslednji sestavi

O tem predlogu razpravlja Občinska konferenca SZDL Domžale na svoji redni seji, kjer bodo delegati OK SZDL Domžale z glasovanjem določili listo kandidatov za delegate družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, s tem pa bo v bistvu opravljena funkcija kandidacijske konference.

Na vseh TTK je bil obravnavan tudi ožji izbor možnih kandidatov za najodgovornejše nosilce delegatskih in drugih funkcij v občini, republiki in federaciji. Pripombe, predloge in pobude bodo obravnavani na občinski kandidacijski konferenci, zato bomo o njih in o stališčih OKK pisali v naslednji številki Občinskega poročevalca.

OK SZDL Domžale

25 let sodišča v Domžalah:

Humanizem, spoštovanje dela, znanja in osebnih kvalitet

Razgovor z vodjo enote Temeljnega sodišča Ljubljana v Domžalah

Četrto stoletje dela sodišča v Domžalah in njegova skorajšnja selitev v nove delovne prostore, sta bila razloga, da smo zaprosili vodjo enote Temeljnega sodišča Ljubljana v Domžalah za razgovor. Ko sem tisti januarski ponedeljek okrog dveh popoldne potrkala na njena vrata, je bilo za njo že šest obravnav. Kljub utrujenosti se je Helena Bele-Vrhovec odzvala vabilu našega uredništva in takole odgovarjala na vprašanja.

Katera je osnovna naloga sodstva in kako jo izpolnjujejo delavci našega sodišča?

Naloga sodstva je, da skupaj z drugimi organi pregoni štiti družbeno lastnino in človekovo integriteto in s tem varuje temelje našega družbenega reda ter odpravlja tiste nepravilnosti, ki rušijo to, kar smo v dosedanjem socialističnem razvoju že dosegli. Pravosodje mora pri uveljavljanju socialističnega sistema odločno štiti njegove pridobitve in zasledovati kot najpomembnejši cilj takšno družbeno ureditev, ki bo temeljila na načelih humanizma, spoštovanje dela, spoštovanja delovnih dosežkov, priznavanja znanja in osebnih kvalitet.

Delavci našega sodišča so v svojem dosedanjem delu izpolnjevali naloge, ki jim jih je nalagal naš družbeni razvoj. Uspešno izvajanje pravosodne funkcije sodišča v Domžalah je bilo mogoče tudi zaradi učinkovitega dela družbeno-političnih organizacij in predstaviških organov v občini ter njihove podpore za materialne in osebne pogoje dela.

Kateri so bili razlogi za ustanovitev sodišča v Domžalah?

Do leta 1960 je za območje občin Kamnika in Domžal delovalo bivše okrajno sodišče Kamnik. Vse večje število prebivalstva in hiter gospodarski razvoj občine Domžale pa sta zahtevala ustanovitev sodišča za našo občino in tako od leta 1960 dalje deluje sodišče v Domžalah. Od reorganizacije sodstva leta 1979 je ena izmed sedmih enot Temeljnega sodišča v Ljubljani.

Vi ste vodja enote že od leta 1982, točneje od 1.10.1982, ko se je upokojil tov. Mavricij Volgumut, tedanji vodja Temeljnega sodišča Ljubljana-enota Domžale. Ali bi lahko na kratko ocenili delo sodišča v minulem obdobju?

Obseg dela je iz leta v leto večji. Da ne bi navajala števil, povem, da je ob ustanovitvi sodišča v Domžalah v letu 1960 bilo zaposlenih več kot polovica manj sodnikov kot sedaj. Obsega dela se je po reorganizaciji sodstva bistveno povečal. Sedaj, po sedmih letih delovanja temeljnega sodišča moramo glede na večji obseg dela razmišljati že o osmih sodnikih in povečanju administrativno tehničnih delavcev. Delo enote je tako po kvantiteti kot kvaliteti mogoče meriti le v okviru celotnega Temeljnega sodišča Ljubljana. To je v zadnjih dveh letih doseglo nekaj bistvenih premikov tako glede kvantitete kot kvalitete sojenja.

Če vzamemo, da je 25-letnica sodišča v Domžalah, zaradi potrditve in uspešnega dela, ena njegovih prelomnic, je druga, ki je morda za nadaljnje delo prav tako pomembna, selitev v nove delovne prostore.

Prostori sodišča so bili na začetku njegovega delovanja v letu 1960 povsem ustrezni. Zaradi vse večjega obsega dela, ki je bilo pogojeno s povečanjem občine, pa so z leti nastali problemi zaradi premajhnega števila prostorov. Tako je Temeljno sodišče Ljubljana — enota v Domžalah v zadnjih letih moralo obravnavati le v dveh razpravnih dvoranah pri sedmih sodnikih. To pomeni, da so lahko sodniki v obravnavi dvoranah razpravljali le enkrat do dvakrat tedensko, sicer pa so morali razpravljati kar v svojih sobah, kar nedvomno ne ustreza določilom kazenskega, pravnega in nepravdnega postopka.

Dolga leta je sodišče skušalo rešiti svoje prostorske težave. V letošnjem letu bo ob podpori vseh občanov to vprašanje končno rešeno. Predvidoma v mesecu marcu se bo enota preselila v povsem nove prostore v SPB 1. Bistvena pridobitev za enoto so predvsem štiri razpravne dvorane, štiri sobe za oddelke (kazenski, pravdni, nepravdni in izvršilni) in sobe za sodnike, ki so zaradi pomanjkanja prostora doslej morali delati v istem prostoru, kar je vsekakor oteževalo njihovo normalno delo.

Poudariti želim, da zagotovitev dela sodišča v novih prostorih ne bi bila mogoča brez pomoči in zavzetosti vseh občanov in njihovih predstavnikov v občinskih organih in družbeno-političnih organizacijah.

Menite, da je to dovolj za nadaljnje delo in razvoj sodišča v Domžalah?

Za normalno učinkovito delo sodišča je potrebno poleg tega predvsem zagotoviti zadostna sredstva za financiranje in v okviru možnosti tudi čim hitrejšo uvajanje sodobne tehnike, računalniške obdelave podatkov in opreme, ki omogoča normalnejše in sodobnejše delovanje sodišča. Do sedaj je bilo v tej smeri storjenega premalo. Sredstva za delovanje sodišča niso bila vedno zagotovljena v skladu z višino, kot so bila zaprosena. In to sredstva za redno dejavnost. Sredstva za posodobitev pa doslej še niso bila načrtovana.

Dovolite še nekaj osebnih vprašanj. Kakšna je bila vaša pot do pravnice, sodnice in sedaj do vodje enote?

Odrasla sem v pravniški družini, mati in oče sta bila pravnik. Od petih otrok sva kar dva šla po njunih stopinjah. Seveda, tudi meni se je bilo pri osemnajstih letih,

Helena Bele-Vrhovec

tako kot danes marsikateremu doraščajočemu mladostniku, težko odločiti za poklic. Najbrž je bila mama tista, ki me je dovolj poznala in mi rekla: „Zakaj ne bi študirala prava, mislim, da je to poklic, ki bi te verjetno zadovoljil.“ Po tem napotku sem se odločila za študij prava in doslej mi ni žal, da sem se tako odločila.

Študij sem končala v roku leta 1965, opravila pripravniško prakso pri tedanjem Okrožnem sodišču v Ljubljani, nato pravosodni izpit in 1.7.1967 sem bila izvoljena za sodnico tedanjega Občinskega sodišča v Domžalah. Sedaj bo že petnajst let, kar živim z družino v Domžalah. Imam družino z dvema doraščajočima otrokoma.

Je kakšen dogodek ali obravnava, ki se je pri svojem delu posebej spominjate?

Življenje se ponavlja, obravnave tudi. Težko bi izdvojila katerokoli. Tudi danes bi lahko pisala zgodbo o marsikateri. Spominjam pa se, da so se ljudje name kot sodnico težko privadili. Mislim, da se mi je kar pet let dogajalo, ko so me stranke začudeno spraševale, „kje pa je sodnica“ in celo, „ali nam bo „ta smrklja“ sodila?“

No, zdaj ste že dolgo let sodnica v Domžalah in gotovo so se vas navadili. Kaj smatrate, da je pri vašem delu najpomembnejše?

To je res, da sem že dolgo tu. Ni pa res, da bi lahko kakorkoli ločila pomembnost vprašanja, do katerih pri našem delu prihaja. Zame osebno je pomembno vsako vprašanje. Vsakemu občanu, ki me prosi za nasvet, poskušam na najbolj enostaven in razumljiv način odgovoriti. Vsak sodnik mora odgovoriti na vsako pravno vprašanje. Če gre za večja vprašanja, pri katerih je potrebna pomoč odvetnika, morajo občani takšne napotke razumeti.

Kakšen je torej dober sodnik? Naj bo to dober pravnik ali človek, ki razume življenje?

Menim, da mora biti vsak sodnik, ki ga je družba izvolila kot funkcionarja, predvsem strokovno podkovan, mora pa imeti obenem tudi vse tiste moralno etične kvalitete, ki opredeljujejo njegovo funkcijo.

H.S.

Ena temeljnih aktivnosti OK ZRVS Domžale:

Usposabljanje poteka redno...

Tudi v letošnjem letu poteka v organizaciji OK ZRVS vrsta aktivnosti, med katerimi je na prvem mestu redno strokovno usposabljanje rezervnih vojaških starešin, živčih na območju občine Domžale.

Izobraževalna sezona se prične v septembru, tako je bilo tudi v letu 1985. Nadaljevanje izobraževalnih akcij poteka seveda tudi v letu 1986 po programu republiške konference in programu, ki je bil sprejet na letni konferenci OK ZRVS Domžale.

6. februarja 1986 so v občinski organizaciji ZRVS pripravili predavanje v Hali Komunalnega centra za vse rezervne vojaške starešine. Tema predavanja, ki ga je imel Mihajlo Pejović, je bila „Moralni faktor naših oboroženih sil“.

Predavanje je predavatelj popestril s prosojnicami.

V drugi temi na tem predavanju so spregovorili o sodobnih in aktualnih aspektih specialne vojne proti SFRJ. Predavanje na to temo je pripravil Igor

Kaučič.

S tema dvema temama so strnili ciklus predavanj, v OK ZRVS Domžale pa pripravljajo še nekaj predavanj. Tako bodo že v aprilu po krajevnih organizacijah ZRVS izvedli predavanja

na temo „Oviranje“.

V OK ZRVS Domžale ugotavljajo, da so zagotovili izredno uspešne predavatelje, vendar ob tej priložnosti ne morejo biti zadovoljni z udeležbo na predavanjih, četudi so se po programu rezervni vojaški obvezniki dolžni udeleževati vseh oblik izobraževanja. Delo na tem je tako eno od tistih področij, ki mu bodo morale rezervne vojaške starešine in vodstvo občinske organizacije posvetiti večjo pozornost.

VOŠČILO OBČANOM KS VRHPOLJE — ZALOG

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi Krajevne skupnosti Vrhopolje — Zalog prvič praznujejo 7.2.1986 krajevni praznik; to je dan, ko je bil pred 44. leti ustanovljen v Armonijevi hiši v Zg. Tustanju prvi odbor OF za Moravsko dolino.

Ob tem prazniku čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom v Krajevni skupnosti Vrhopolje — Zalog.

Predsednik sveta: Vinko KEFEC
Predsednik KK SZDL: Janez ROŽIČ

Panoramski pogled na Topole z mengeške Gobavice.

Na obisku v najbolj severozahodnem delu naše občine

Topole nočejo biti v senci

Topole (v starejših zapisih tudi Topole) ležijo na skrajnem robu naše občine. Vsi niti ne vedo, kam spadajo. Iz nekdanjega izrazito kmečkega kraja je nastalo delavsko naselje, čistega kmeta pa ni več. V večji topolski jami ima SCT svojo strojno bazo, v manjši pa Hidrotehnik svoj obrat. Od obeh velikih podjetij so Topolci dobili premalo. Tare jih tudi kup manjših težav, ki bi se jih dalo urediti že z dobro voljo. Nekateri topolske posebnosti ostajajo, vendar jih že močno najeda zob časa. Imajo celo vrsto načrtov, ki pa jih ne morejo uresničiti brez pomoči širše družbene skupnosti. Odkar se komunalni dinar razdeljuje predvsem po občinskem ključu, so bili Topolci največkrat prezrti, pohvalijo se lahko le z asfaltno cesto in novimi telefonskimi priključki. Radi bi videli, da bi se kraj razvijal hitreje in da ne bi bil v senci drugih, večjih – v svoji krajevni skupnosti in predvsem v občini.

Prav verjetna se zdi razlaga, ki jo je zapisal tudi eden izmed najstarejših Topolcev pod naslovom Topole skozi čas – Slavko Zabret. Topolci so si postavili hiše ob robu Mengeškega polja, rodovitno zemljo na Dmrovem pa so si pridobivali s krčenjem grobelj in s pobiranjem kamenja. Pred 1. svetovno vojno so bili vsi Topolci kmetje, počasi pa so se začeli pojavljati tudi prvi obrtniki, od sedlarjev naprej.

Slavko Zabret tudi piše: „Čez poletje so naši predniki delali na polju, na zimo pa so se veliko ukvarjali s prevozom žita v Trst. Moški so hodili tudi sezonsko na delo na Hrvaško in v Bosno – rezat z ročno reznico – dolgo koso – tobak. Ženske so hodile na Tirolsko in v Romunijo šivat slamnike. Po hišah so veliko pletli kite za mengeško tovarno slamnike. Ob dolgih zimskih večerih smo po hišah tudi večkrat zaključili delo s plesom ...“

KMETIJSKO DRUŠTVO TOPOLE

V Topolah so živeli že od nekdanjih naprednih ljudi. Volivci iz Topol (in Pristave) so odločali s svojimi glasovi o izboru župana. Še bolj pa se je to izkazalo z ustanovitvijo Kmetijskega društva Topolje, leta 1932., ki je skrbelo za boljše obdelavo polja, skupaj pa so imeli tudi dvanajst pripravnih oz. strojev.

To društvo je zgradilo tudi svoj Zadrugi dom. Zidava se je nekoliko zavlekla, kljub hudim gospodarskim razmeram pa je bil dom dograjen do 2. svetovne vojne. Po vojni je društvo razpadlo, dom pa so prevzeli gasilci.

K temu je treba tudi dodati, da je bilo med 27 Topolci kar deset ljudi v partizanih, pet pa jih je dalo tudi

življenja za lepšo prihodnost. Na zdajšnjem gasilskem domu imajo spominsko obeležje, kljub večkratni intervenciji, da bi ploščo obnovili ali postavili celo kaj večjega, pa ne dobijo od ustreznih organov niti odgovora ...

ZDAJŠNJE TOPOLE

V vasi je 50 hiš, skupno približno 190 prebivalcev, v nobeni hiši ni več čistega kmeta, čeprav je tudi res, da se popoldne skoraj vsi ukvarjajo po malem tudi s kmetijstvom. Zaposlitev so si našli v Mengšu, Domžalah, Preserjah, Kamniku in tudi v Ljubljani.

Precej zemlje jim je arondiral agrokombinat Emona, močno pa jih je prizadela tudi gradnja letališča Brnik. Leta 1960 se je naselila v Vrboveci jami Slovenija – ceste, ki je gramoznico širila in širila, seveda v plodna polja, Topolci so ostajali brez nadomestne zemlje, vse skupaj pa je ostalo tudi samo pri obljubah glede povračila škode. Odškodnina je bila simbolična, nekaj primerov pa ni urejenih niti danes. Povrhu so nekaj zemlje izgubili tudi s strani Semesadike, tako da so v nekaj letih bili prisiljeni postati iz kmetov delavci. Slovenija – ceste – tehnika jim je pozneje celo obljubljala, da bodo jamo zasuli ponovno z zemljo, vendar tudi od tega ni bilo nič. Veselili so se, da bo v jami stal vsaj novi Trak, da bi se lahko zaposlili doma, pa je tudi to splávalo po vodi.

Topole ves čas ogrožajo tudi poplave, ki so bile pred nekaj leti še vedno izrazite, saj so naredili skozi Moste in Suhadole razbremenilni kanal in je vodo naravnost poglajalo v Topole. Z očiščenjem razbremenilnika Pšate je nekoliko bolje, še vedno pa je zgornji del Topol večkrat pod vodo, ker razbremenilnik ne more

tako hitro požirati, povrhu pa so „neznanici“ odpeljali del nasipa. Topolci pravijo, da vedo, kdo so bili to ...

KAJ BI RADI IMELI V SVOJEM KRAJU?

V Topolah je kup podrobnosti, ki grenijo življenje vaščanom, čeprav so na videz morda za koga drugega malenkostne. Slovenija-cesta-tehnika jim je sicer pomagala, da je skozi Topole le potegnjen asfaltni trak, vendar ga tovarnjaki tako najedajo, da bo kmalu uničen, ogrožene pa so predvsem hiše ob cesti. Predlagajo takšne prometne omejitve, da tovarnjaki res ne bi več vozili skozi vas.

Veseli so, da so Topole s pomočjo SCT-eja pridobile 50 telefonskih paric, drugače pa s sodelovanjem niso zadovoljni; večkrat imajo občutek, da jih v SCT-eju nočejo razumeti. Domačini službe v jami ne morejo dobiti, premalo odprti pa so tudi ob vseh drugih krajevnih vprašanjih, čeprav so – recimo – topolski gasilci prvi, ki bodo pomagali ob morebitnem požaru v strojni bazi.

Presenečeni so tudi, da kljub večkratni intervenciji v domžalskem Komunalnem podjetju, ki ima zdaj v upravljanju vodovodno omrežje, ne poskrbi za popravilo nekaterih zarjavelih hidrantov, oz. za dostopnost do njih. Gasilce to še posebej moti zato, ker je v bližini veliko gospodarskih poslopij in industrijske mehanizacije.

Želijo tudi, da bi nekdo uredil križišče pri Ipavcu, kjer bi bilo treba zakrpati le nekaj jam, kar za SCT verjetno ne bi predstavljalo posebnega stroška, vendar se že več let samo dogovarjajo in predstavljajo odgovornost na različne upravljavce, češ, da je treba križišče urediti v celoti. Res je, da je tudi prehod za pešce napačno postavljen – pred Hidrometalom oziroma je pločnik neprimerno na križišču prestavljen na drugo stran ceste.

Pri razširitvi ceste – drugače je 20 cm ožja kot naprej, proti Suhadolam, drugi občini – še vedno ni urejeno vprašanje zemljišča Mimi Grčar, ki je pred štirimi leti odstopila del zemljišča. Še vedno plačuje davek za zemljišče, ki ga je odstopila za cesto in drogeve, pa čeprav so krajanje intervenirali že ničkolikokrat.

V Topolah sveti sedem cestnih svetilk – toda le do enajstih zvezčev in od pol šestih zjutraj naprej. Takšen položaj je ostal še od redukcij pred nekaj leti, Komunalno podjetje Domžale pa pravi, da spadajo te luči pod polnočne svetilke, kar naj bi pomenilo, da jih je treba ponoči izklapljati. Zdi se nenavadno, a je vendar res, da je ostalo tako celo za novoletne praznike se ni dalo premakniti stikalne ure, čeprav je jasno, da bi moralo takšno naselje vso noč razsvetljevalo,

Topole spadajo pod Kamnik?

Ko je Franc Zabret na domžalski občini urejal uradne zadeve, je nenkrat naletel na veliko oviro. Usluženka – naj ostane anonimna – ga je začudeno pogledala, potem pa rekla: „Vi ste se pa zmotili! Topole vendar spadajo pod Kamnik!“ Kar precej časa je porabil, da je vsaj nekoliko omajal njeno pričanje.

Koliko Topolcev dela v SCT-eju?

Odgovor je preprost: nihče! V Vrboveci jamo na topolskem polju vsak dan pripeljejo trije ali štirje avtobusi z delavci iz Ljubljane, ko pa so se hoteli v njej zaposliti Topolci in tudi Mengšani, so dobili odgovor, da delo lahko dobijo samo v Ljubljani. Ob postavitvi strojne baze pa so predstavniki SCT-eja obljubljali delo predvsem domačinom ...

Udamova vetrnica propada

Mengeški ključavničarski mojster je v času med obema vojnama kupil v Topolah hišo, na dvorišču pa si je postavil 30-metrski stolp z vetrnico. Slo je seveda za vodno črpalko, ki je črpala podtalnico v pettisolični rezervoar. Ta količina vode bi zadostovala za vse Topole, če bi imeli Topolci denar za napeljavno cevovoda. S takšnim vodovodom tedaj ni bilo nič, kmalu pa bo zob časa do konca najedel tudi stolp z vetrnico vred, ker ni denarja za obnovo te topolske znamenitosti.

Komu so se zamerili?

Topolci pravijo, da imajo čisto vest, saj so družbenopolitično aktivni v vseh organih, res pa je tudi, da so na zborih in skupščinah veliko-

krat preglasovani, tako da njihova volja ne pride do izraza. Še huje pa zamerijo, da predstavniki različnih občinskih družbenopolitičnih organizacij sploh ne pridejo v Topole, niti ob tako slovesnih priložnostih kot ob izročitvi namenu gasilskega kombija. Dobre odnose imajo samo z občinsko gasilsko zvezo, druge pa za Topole sploh ne vedo, kje so. Niti na takšne vloge ne odgovarjajo, ko bi vsekakor morali. Za lansko veselico še vedno čakajo odgovor, ali jo lahko priredijo ali ne ...

Topolci imajo končno svojo gostilno

V Topolah so imeli po vojni še dve gostilni in tudi trgovino. Zdaj nimajo ne enega ne drugega, ker se pač močnejše razvijajo središčna naselja. O, pač, gostilno imajo. Ker na mengeški koči dela Topolec Jože Leben, se Topolci radi pohvalijo, da so končno le dobili svojo gostilno – preko Pšate in malo v hrib!

Komarjev ni več

V veliki topolski jami je bilo že marsikaj, od drobilnice do asfaltne baze. Topolci so se temu upirali na vso moč, posebno čememu asfaltne-mu dimu, ki se je vil nad naselje. Nekaj pa je bilo tedaj, ko je bila asfaltna baza v bližini, le pozitivnega: značilnih topolskih komarjev ni bilo več, ker so jo raje popihali proč ...

Vodnjak sredi vasi

V Topolah sta bila tudi dva vaška vodnjaka na vreteno in vitel. Enega so zasuli, drugega pa bodo še letos obnovili, po rekonstrukciji prvotnega, tako da bodo imeli pravo vaško posebnost pset na starem mestu, hkrati pa tudi za rezervo, če vodovod odpove.

tudi zaradi varnosti krajanov in vseh mimoidočih, saj vendarle nismo v srednjem veku.

S krajevno skupnostjo pravkar urejajo glede obnovitve gasilskega doma. Srčno upajo, da bo dovolj denarja iz tistih 0,5 % samoprispevka tudi za obnovo topolskega doma, tako da bi imeli spodaj orodišče, v zgornjih prostorih pa novo sejno sobo oz. prostor za manjše prireditve. Načrti so že v izdelavi, pomagati mislijo tudi sami, upajo pa tudi, da jim bo krajevna skupnost še naprej stala ob strani.

Želijo tudi, da bi krajevna skupnost enotno reševala postavitev avtobusnih postajališč. Doslej večkrat avtobusarji sploh niso ustavljali v Topolah, zaradi slabe označbe, povrhu pa je postajališče na odprtem, na polju, kar pomeni, da bi ustrezno zaščiteno postajališče še bolj potrebo-

vali. Tiha želja krajanov je tudi napeljava cestne razsvetljave preko polja do vasi.

In na koncu še ena želja, ki ni samo želja, ampak tudi potreba: nov prostor za urjenje gasilcev bi bil lahko v kamnolomu pod hribom Pleša, treba pa bi bilo odkupiti tudi drago zasebno zemljišče. Tako bi lahko pridobili prostor za urjenje, pa tudi za veselice in vse športne aktivnosti, posebno še, če bi postavili tudi manjšo brunarico.

Lahko pa bi skupaj s športnim društvom Partizan in Turističnim oglepsevalnim društvom Mengeš uredili ob razbremenilniku oz. ob Pšati sprehalno pot iz Mengša do Topol, s klopami itd. O tem pa komajda upajo premišljevat, čeprav bi zagrabili z vsemi močmi tudi za to.

Ivan Sivec

Pohvale glavni krajevni aktivnosti:

Vsi Topolci so gasilci

V Topolah ni hiše, kjer ne bi bilo vsaj enega gasilca, oziroma je kar 73 % krajanov med gasilci. V preteklih letih so dosegali na vseh občinskih in tudi republiških tekmovanjih zavidljive uspehe, med najboljšimi pa šteje tudi ženska desetina. V sejni sobi gasilskega doma ima kup različnih pokalov in priznanj.

Med lanskoletne uspehe pa štejejo tudi nakup novega gasilskega orodnega avtomobila, ki je stal 170 starih milijonov, od tega pa so kar 60 nabrali Topolci sami. Zamisel je dal Miro Aleš in sicer takšno, da so s skupnimi močmi posekali nekaj najbolj nedostopnih smrek. Akcija je dobro stekla, podobno pa mislijo pomagati tudi v prihodnje.

Izredno pa so nezadovoljni zaradi izgube svojega prostora, ki so ga imeli v Pipanovi jami. Del jame so sami očistili in uredili, tako da so imeli gasilci in tudi vsi drugi primeren prostor za urjenje in nasploh rekreacijo. Pipanova jama je bila prej last mengeške občine, saj so iz nje vozili tudi gramoz za posipanje svojih občinskih cest in za gradnjo hiš, ko pa je občina odšla v Domžale, je jama prevzela Komunalno podjetje Mengeš, ki pa je pozneje delno spremenilo svojo dejavnost in je prešlo v Obrtnika Mengeš. Ta pa je jama preprosto prodal – brez vrednosti krajanov Topol. Jamo zdaj uporablja v svoje namene Hidrotehnik, ki seveda nima nič skupnega s Topolci, topolski gasilci pa so prepuščeni dobri volji domačinov, saj imajo vse vaje kar na domačih travnikih.

Topolski gasilci skrbijo v vasi tudi za družabno plat, od veselice do različnih zabav in izletov, ki jih izpeljejo kar z gasilskim kombijem. Nekdaj so imeli v Topolah tudi svojo igralsko skupino, zdaj pa je ni več. Upajo, da bo bolj živelo tudi kulturno življenje tedaj, ko bodo imeli obnovljen gasilski dom in torej boljše pogoje za to.

Gasilci so prava vez med vsemi Topolci, zato je prav, da jim tudi prisluhnemo tako kot na občinski gasilski zvezi oz. na SIS-u za požarno varnost. Zagnani Topolci to prav gotovo tudi zaslužijo.

Ivan Sivec

Franc Zabret

Janez Koncilja

Janez Černivec

Jernej Aleš

Na podlagi 125. člena zakona o volitvah in delegiranju v skupščine (Ur. list SRS, št. 24/77, 22/81 in 36/85) izdaja volilna komisija Domžale tole

ODLOČBO
O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

I. VOLIŠČA ZA GLASOVANJE DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV O IZVOLITVI DELEGATOV ZA DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE, KI BO V NEDELJO, DNE 16. MARCA 1986 SO:

Zap. št. vol.	KRAJ IN PROSTOR VOLIŠČA	OBMOČJE VOLIŠČA (naselje, ulica, cesta)
1	2	3
I. KS DRAGOMELJ-PŠATA		
1.	šola Dragomelj	Dragomelj in Pšata
II. KS TRZIN		
2.	Dvorana Doma DPO Trzin	Mengeška cesta, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Habatova ulica, Za hribom, Ljubljanska cesta do vključno h.št. 14 Ljubljanska c. od h.št. 15 do konca, Kidričeva cesta, Bergantova ulica, Ulica bratov Kotar, Permetova ulica, Košakova ulica, Trdinova ulica, Zorkova ulica, Kratka pot, Ulica Rašiske čete, Reboljeva ulica, Prešernova ulica, Mlakarjeva ulica, Ulica OF, Ulica 7. julija, Cankarjeva ulica, Župančičeva ulica, Ploščad Dr. Tineta Zajca, Ulica Kamniškega bataljona, Rakefova ulica, Lobodova ulica, Partizanska ulica
III. KS MENGEŠ		
4.	Gasilski dom Topole	Topole
5.	DO Obrtnik Mengeš	Gorenjska cesta, Jama, Kamniška cesta, Kolodvorska cesta razen h.št. 2A, 2B, 2C, Medvedova ulica, Novakova ulica, Prešernova cesta, Šlandrova ulica, Ulica Toma Brejca, Veselovo nabrežje
6.	Stanovanjski blok Kolodvorska ulica	Kolodvorska cesta 2A, 2B, 2C, Slamnikarska ulica 21 A, 21 B, 21 C in 27
7.	Dom počitka Mengeš	za oskrbovance Doma počitka Mengeš, Glavni trg 13
8.	Gasilski dom Mengeš	Glavarjeva ulica, Glavni trg, razen h.št. 13, Kersnikova ulica, Kidričeva cesta, Prelovškova ulica, Slamnikarska ulica, razen h.št. 21 A, 21 B, 21 C in 27, Ulica talcev, Vrhovnikova ulica, Zavrti
9.	Glasbena šola Mengeš Volišče I	Blejčeva cesta, Cankarjeva ulica, Partizanska cesta, Proletarska ulica, Stara pot, Trdinov trg, Ulica vstaje
10.	Glasbena šola Mengeš Volišče II	Cesta OF, Glavičeva ulica, Jelovškova ulica, Liparjeva cesta, Muljava, Ogrinovo, Pot Rašiske čete, Pristava, Ropretova pot, Škofičeva ulica, Tomšičeva cesta
11.	OZD Trak Mengeš Novi objekt	Hribarjeva ulica, Maistrova ulica, Ulica Mengeške skupine, Murnova ulica, Ulica Dr. Zajca, Zadržiška ulica, Zorani-na ulica
12.	Gasilski dom Loka pri Mengšu	Grajska cesta, Mušičeva cesta, Na gmajni, Na ulicah, Pot na Dobeno, Stoparjeva ulica, Trzinska cesta
13.	Pri Jernejčiču Dobeno	Dobeno
IV. KS PRESERJE		
14.	DO Slovenijales LIP Radomlje Preserje, Pelechova cesta 15	Bistriška ulica, Gajeva ulica, Kajuhova ulica, Kamniška cesta, Levstikova ulica, Pelechova cesta, Staretova ulica, Tovarniška ulica, Vaška pot od h.št. 1 do vključno 27, VI. ulica, VII. ulica h.št. 1, 1A, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 in 14, VIII. Ulica h.št. 1, 2, 3, Igriška ulica
V. KS HOMEČ – NO ŽICE		
15.	Gasilski dom	Bolkova ulica, Gostičeva cesta, Grašičeva ulica, Partizanska ulica, Šesekova ulica, Vaška pot vključno od h.št. 28 do vključno 37, I. ulica, II. ulica, III. ulica, IV. ulica, V. ulica, VII. ulica h.št. 13 in od vključno h.št. 15 do vključno h.št. 35, VIII. ulica od vključno h.št. 4 do konca

VI. KS IHAN

16. Dom družbene samozaščite Brdo, Goričica, Ihan, Prelog, Selo
17. Pri Goropečnik Bišče Bišče, Mala Loka

VII. KS JARŠE – RODICA

18. Stara šola Sp. Jarše Rodica: Dragarjeva ulica, Fajfarjeva ulica, Groblje, Kettejeva ulica, razen h.št. 13, Miševa ulica, Perkova ulica, Petrovčeva ulica, Slomškova ulica od h.št. 1 do 29, Domžale: Kamniška cesta h.št. 17, Jarčeva ulica h.št. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 20, 21, 22, Mausarjev trg h.št. 12, Peterneleova ulica, razen h.št. 1, 12, 14, 17, 19, Šubljeva ulica, Zormanova cesta h.št. 18, 19, 20, 21, 22, 23, Spodnje Jarše: Spodnje Jarše, Jelovškova ulica
Sr. Jarše, Zg. Jarše

19. Gasilski dom Sr. Jarše

VIII. KS TROJANE

20. Zadržiški dom Trojanje Hribi, Trojanje, V Zideh, Zavrh
21. Pri Smerkolj Šentožbolt Bršenovica, Gorenje, Javorje, Log Podmilj, Prvine, Suša, Šentožbolt, Učak

IX. KS BLAGOVICA

22. Krajevni urad Blagovica Blagovica, Gaberje, Golčaj, Jelša, Korpe, Mali Jelnik, Podsmrečje, Prevoje, Prilešje, Sp. Petelinjek, Veliki Jelnik, Vošče, Vranke, Zg. Loke, Zg. Petelinjek, Zlatenek

X. KS ČEŠNJICE

23. Šola Češnjice Češnjice, Lipa, Poljane nad Blagovico, Selce

XI. KS KRAŠNJA

24. Šola Krašnja Kompolje, Koreno, Krašnja, Sp. Loke, Žirovce

25. Urbanija Ivan, Krajno brdo 3 Krajno brdo, Vrh

XII. KS LUKOVICA

26. Zadržiški Dom Lukovica Brdo, Čeplje, Gradišče, Lukovica, Preserje pri Lukovici, Sp. Koseze, Sp. Prapreče, Trnjava, Videm, Zg. Prapreče

XIII. KS PREVOJE

27. Dom družb enih organizacij Šentvid Imovica, Prevalje, Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba

XIV. KS ZLATO POLJE

28. Šola Zlato polje Brezovica, Mala Lašna, Obrše, Podgora, Preserje pri Zlatem polju, Trnovče, Zlato polje

XV. KS RAFOLČE

29. Pri Doberšek Zvonetu, Rafolče 32 Dupeljne, Rafolče, Straža, Vrhovlje

XVI. KS PEČE

30. Induplati – obrat Peče Križate, Peče, Podgorica, Preterž, Zg. Koseze
31. Pri Ocepku na Gori pri Pečah Gora pri Pečah

XVII. KS VELIKA VAS – DEŠEN

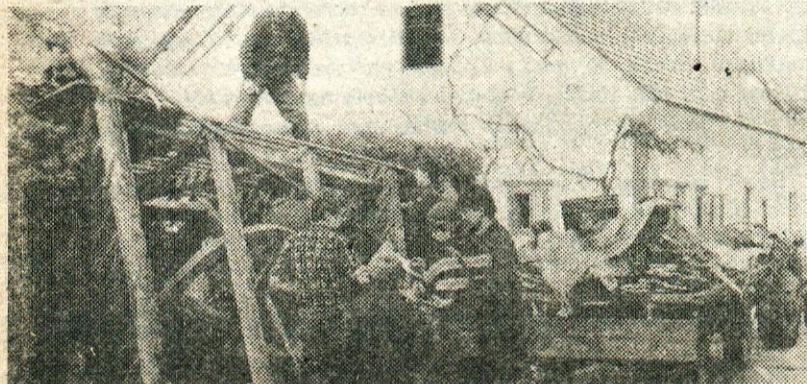
32. Dom DPO Dešen, Hrib, Katarija, Sp. Prekar, Velika vas, Zalog pri Kresnicah, Zg. Prekar

XVIII. KS MORAVČE

33. Partizanski dom Moravče Detelova cesta, Marokova ulica, Partizanska cesta, Tomanova pot, Trg svobode, Šlandrova cesta, Vegova ulica, Podstran, Rudnik pri Moravčah, Zalog pri Moravčah
34. Gostil-na nad Logom Cesta heroja Vasje, Masljeva cesta, Češnjice pri Moravčah, Drtija, Spodnja Straža pri Moravčah

Znamenje pred Topolami. Stoletja je stalo, sedaj pa... (glej fotografijo)

V Topolah podirajo stari vodnjak. Novega bodo postavili, kot obetajo, kasneje...

Enota ZRVS in ZSMS Domžale

V Dražgošah letos četrti

12. januarja 1986 je bilo na pobočjih legendarne Jelovice več tekmovanj, med njimi tudi tekmovanje enot ZRVS in ZSMS – Pohod po poteh narodnega heroja Lojzeta Kebeta. To tekmovanje je postalo že tradicionalno, saj se ga vsako leto udeleži več ekip. Letos se je tekmovanja udeležilo 30 ekip iz vse republike, med njimi tudi naša občinska. Sestavljali so jo Klemen Žajdela, Darko Opara, Anton Zupanek, Janez Gregorič, Zoran Mladenovič, Maks Mav, Robert Sajovic in Tomaž Drolc. Ekipa je zasedla 4. mesto.

V reševanju topografskih nalog, taktične naloge in odgovarjanja na vprašanja iz teorije so se dobro odrezali. Streljali so z malokalibrsko puško, sledil pa je patrolni pohod, v katerem je naša domžalska ekipa bila nenehno med vodilnimi.

K uspehu naše ekipe sta s svojim delom mnogo prispevala tovariša Slavko Deletič in Janez Gregorič, ki sta dobro pripravila ekipo. Le-ta je tako nadaljevala tradicionalno uspešno nastopanje na tej pomembni manifestativni prireditvi.

Ob tem velja omeniti tudi delovni organizaciji Termit in Helios, ki sta zagotovili prevoz tekmovalcev v Dražgoše in nezaj in tako po svoje tudi prispevali k uspelemu nastopu domžalske ekipe.

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO –

POPRAVILO PRALNIH STROJEV

Roman SELIVČIČ
Blejčeva 26 a, Mengeš
Tel. 737-047

35. Pri Končar Jožetu, Mošeniku 7	Mošenik, Ples, Zg. Dobrava	57. Knjižnica Domžale	Kamniška cesta h.št. 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 15, Ljubljanska cesta h.št. 72, 72A, 76, 76A, 80, 80A, 92, Masljeva cesta
36. Pri Urankar Maksu, Gaberje 6	Gaberje nad Limarsko goro, Hrastnik, Limbarska gora, Selce	XXVI. KS SLAVKA ŠLANDRA DOMŽALE	
37. Pri Mrčun Jožetu, Negastrn 16	Negastrn, Pogled, Serjuče, Soteska, Vinje	58. Bivška šola Poleg Kebra	Kamniška cesta h.št. 7, 11, 12, 14, 13, 16, Levstikova cesta, Ulica Nikole Tesla, Ulica Toneta Tomšiča, Vodopivčeva ulica, Ljubljanska cesta h.št. 100, 102, 103, 106, 108, 112, 114, 116, 118, 119A, 120, 124, 126, 128, 130, 131, 132, 134, 135, 136, 138, 140
38. Gasilni dom Krašce	Dole pri Kraščah, Gorica, Imenje, Krašce, Prikrnica	59. Hala Komunalnega centra Predverje, Titov trg 1	Ulica Ljuba Šercerja, Lobodova ulica, Župančičeva ulica, Cesta talcev h.št. 2, 4, 5, Titov trg h.št. 5, 6, 7, 8
XIX. KS VRHPOLJE – ZALOG		60. Vrtec „ČEBELICA“ Ljubljanska cesta 95	Ljubljanska cesta h.št. 73, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95 97, 99
39. Pisarna KS Vrhpolje	Sp. Tustanj. Sp. Javoršica, Stegne, Vrhpolje pri Moravčah, Zg. Tustanj, Zg. Javorščica	61. Dom upokoјencev Domžale Cesta talcev 7	Cesta talcev h.št. 7
40. Kos Marjan, Zalog pod Trojico	Dole pod Trojico, Goričica, Kokošnje, Selo, Zalog pod Trojico	62. Na sedežu krajevne skupnosti Kidričeva cesta	Ulica Veljka Vlahoviča h.št. 1A, 1B, 1C, 1D, 3, 5, 7, 9, 11, Cesta talcev h.št. 12, 17, 18, 19, 19A, 20, 21, 22, 23
XX. KS KRTINA		63. Šola Šlandrove brigade Domžale Volišče I	Šlandrova ulica, Ulica Veljka Vlahoviča h.št. 2A, 2B, 2C, 2D, 4A, 4B, 4C
41. Šola Krtina	Brezje, Krtina, Studenec, Škocjan	64. Šola Šlandrove brigade Domžale Volišče II	Bistriška ulica h.št. 1 do 25, Chvatalova ulica, Detelova ulica, Ješetova ulica, Kidričeva cesta, Kraigherjeva ulica, Murnova ulica, Ulica 29. novembra, Rojska cesta, Sejmiška ulica, Vegova ulica, Ljubljanska cesta h.št. 107, 111, 113, 117, 119, 121, 123, 127, 129, 133, 137
42. Gasilski dom Žeje	Rača, Račni vrh, Trojica, Žeje	65. Šola Josip Broz Tito Domžale	Breznikova ulica, Jarčeva ulica h.št. 1, 2, 7, 12, 13, 18, 23, Kettejeva ulica h.št. 13, Koširjeva ulica, Kovičeva ulica, Marokova ulica, Mausarjev trg h.št. 5, 11, Peterne-lova ulica h.št. 1, 12, 14, 17, 19, Rozmanova ulica, Trdinova cesta, Zoranina ulica, Adamičeva ulica
XXI. KS DOB		66. Center srednjih šol Domžale	Zaboršt, Cesta padlih borcev, Hauptmanova ulica, Pot za Bistrico, Pot kurirjev, Ulica 3. septembra
43. Šola Dob	Dob	XXVII. KS SIMONA JENKA DOMŽALE	
44. Jamarski dom na Gorjuši	Brezovica, Gorjuša, Laze	67. Restavracija Pošta	Cankarjeva ulica od h.št. 4 dalje, Kajuhova cesta od h.št. 1 do vključno 5, Ljubljanska cesta h.št. 71, Savska cesta od h.št. 1 do vključno 45, 50, Tabor h.št. 13, 14, 15, 15A, Ulica Simona Jenka
45. Pri Marinček Pavlu Češenik	Češenik, Turnše, Želodnik	68. AMD Domžale, Krakovska	Aškerčeva ulica, Brejčeva ulica, Cesta talcev h.št. 1, 6, 9, 11, 14, 14A, 16, 16A, 17A, Karlovškova cesta, Kasalova ulica, Kopališka cesta, Krakovska cesta, Mačkovci, Stranska ulica, Ulica Antona Skoka, Usnjarska ulica, Vodnikova ulica
XXII. KS ROVA		69. Gasilski dom Študa	Radio cesta, Savska cesta, h.št. 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 57, Študljanska cesta, Šentpavel pri Domžalah
46. Gostilna pri Pircu	Dolenje, Jasen, Kolovec, Rova, Žiče, Zagorica	II. VOLIŠČA ZA VOLITVE DELEGACIJE DELOVNIH LJUDI OBRTNE IN PODOBNE DEJAVNOSTI, KI BODO DNE 13.3.1986 OD 7.00 DO 19.00 URE SO:	
XIII. KS RADOMLJE		Zap. št. vol.	OBMOČJE VOLIŠČA (naselje, ulica, cesta)
47. Kulturni dom Radomlje	Bukuvčeva cesta, Cesta borcev, Cesta Radomeljske čete, Dermastijeva ulica, Gregorčičeva ulica, Ulica Pirš J.Luke, Prerana ulica, Prešernova cesta, Šlandrova ulica, Trata, Triglavska ulica, Pernetova ulica, Ravnikarjeva ulica, Pod Hribom, Škrjančevo, Hudo	1	2
XXIV. KS VIR		1.	2.
48. Delavski dom Vir	Aljaževa ulica, Bevkova ulica, Borova ulica, Bukovčeva ulica od h.št. 1 do 20, Zoisova ulica, Čufarjeva ulica, Dvoržakova ulica, Erjavčeva ulica, Gubčeva ulica, Koliška, ulica, Litijska ulica, Rožna ulica, Sončna ulica, Šaranovičeva cesta, Tkalska ulica	1. Hala Komunalnega centra Domžale Titov trg 1	ZA VSA NASELJA KS: Venclja Perka, Simona Jenka, Slavka Šlandra, Jarše – Rodica, Dragomelj – Pšata in Ihan
49. Elektro Podrečje	Podrečje	2. Obrtno združenje Vir Šaranovičeva cesta 21 A	ZA VSA NASELJA KS: Radomlje, Rova, Vir, Krtina, Krašnja, Moravče, Lukovica, Blagovica, Prevoje, Rafolče, Trojane, Velika vas – Dešen, Peče, Vrhpolje – Zalog, Zlato polje, Češnjce in Dob
50. Vrtec “DR. IGOR”	Bukovčeva ulica od h.št. 21 do 54, Finžgarjeva ulica, Ipavčeva ulica, Jurčičeva ulica, Kuharjeva ulica, Linhartova ulica, Hubadova ulica, Maistrova ulica	3. Kinodvorana v Mengšu Kidričeva cesta 32	ZA VSA NASELJA KS: Trzin, Mengeš, Preserje, Homec, Nožice
51. Vrtec Količevo	Nušičeva ulica, Osojna ulica, Parmova ulica, Robbova ulica, Stritarjeva ulica, Šubičeva ulica, Tolstojeva ulica	DOMŽALE, 27. januarja 1986	
52. Uprava Papirnice Količevo	Metelkova ulica, Papirniška cesta, Umekova ulica, Valva-zorjeva ulica, Zrinjskega ulica, Žnidaršičeva ulica, Količevo	PREDSEDNIK Občinske volilne komisije: Helena Bele–Vrhovec, l.r.	
XXV. KS VENCLJA PERKA DOMŽALE			
53. Pri Plešču Depala vas	Depala vas		
54. Gasilski dom Stob	Koščeva ulica, Krožna cesta, Ljubljanska cesta od h.št. 1 do vključno 45, 47, 49, 51, 53, 55, Na Zavrteh, Poljska pot, Pot na Pridavko, Stobovska cesta, Trubarjeva ulica, Trzinska ulica, Vojkova ulica		
55. Glasbena šola Domžale	Cankarjeva ulica h.št. 1, 3, Ljubljanska cesta h.št. 46, 48, 52, 54, 54A, 59, 61, 61A, Partizanska ulica, Prečna ulica, Taborska cesta, Varškova ulica, Vodovodna cesta, Tabor razen h.št./13, 14, 15, 15A		
56. Šola Venclja Perka Domžale	Kajuhova cesta, od h.št. 6 do 16, Kersnikova ulica, Nova ulica, Obrtniška ulica, Prešernova cesta, Roška ulica, Ulica Urha Stenovca, Železniška cesta, Zormanova cesta h.št. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 24, Ljubljanska cesta h.št. 56, 60, 61A, 63, 64, 65, 66, 67, 67A, 68		

PRED ODLOČITVIJO O ŠOLANJU

Misel o poklicu...

Spet se je približal čas, ko se morajo osmošolci osnovnih šol odločati, kam bodo šli po končanem osnovnem šolanju. Prav tako se bodo morali odločati o šolanju ali zaposlitvi diplomanti štiriletnih srednjih šol, zato dajemo nekaj informacij o vpisnih postopkih. Razpis vpisa v srednje, višje in visoke šole bo objavljen med 25. in 27. februarjem 1986 v časopisu Delo in Večer. V nekaj dnevih po razpisu bo prav tako v Delu objavljen razpis kadrovskih štipendij.

V petek 7. marca dopoldan in popoldan bo informativni dan na vseh srednjih, višjih in visokih šolah. V soboto, 8. marca pa bo informativni dan samo dopoldan in je namenjen za šolanje ob delu. Učencem in njihovim staršem priporočamo, da gredo na ogled in informacije na tiste šole (fakultete) kamor se nameravajo vpisati. Če pa se ne morejo odločiti, naj gredo na informacije na več šol (fakultet) v petek dopoldan, popoldan in v soboto. Na ta način bodo dobili največ informacij „iz prve roke“ in se bodo tako lažje odločili. Vpisni rok

bo trajal do 27. marca.

Od 27. marca do 26. aprila bo možen prenos prijav iz ene šole (fakultete) na drugo, če si bo kandidat iz kateregakoli razloga premislil o svoji bodoči poklicni poti.

V mesecu maju bodo srednje šole že preusmerjale svoje kandidate, če jih bodo imele preveč.

Sklep o omejitvi vpisa v srednje in visoke šole bodo ustrezni organi sprejeli do 30/5 in te omejitve objavili 2.6.1986.

Če kandidati ne bodo izpolnjevali vpisnih pogojev, bodo imeli diferen-

cialne izpite med 26. junijem in 9. julijem.

Na fakultetah, kjer bodo sprejemni izpiti (zaradi prevelikega števila kandidatov), bodo trajali med 10. in 31. julijem.

O sprejemu na srednje šole bodo kandidati obveščeni do 10. julija, na višje in visoke šole pa najkasneje do 5. avgusta.

Na tistih srednjih šolah, kjer bo kandidatov premalo, se bo možno vpisati še do 30. avgusta, enako pa na fakultete do 15. septembra. Kandidati za kadrovske štipendije naj svoje vloge dostavijo OZD, ki razpisujejo štipendije, najkasneje do konca junija.

Kandiati za štipendije iz združenih sredstev pa naj popolne vloge (če ne presegajo cenzusa) dostavijo skupnosti za zaposlovanje najkasneje do 30. avgusta.

V kolikor še niso odločeni, oziroma se ne morejo odločiti o nadaljnjem šolanju ali delu, se lahko o tem pogovorijo s šolskimi svetovalnimi delavci na svojih šolah ali na skupnosti za zaposlovanje.

V primerjavi z lanskim razpisom predvidevamo:

– povečanje za en oddelek v programu tekstilni konfekcionar na srednji šoli tehničnih strok in osebnih stori tev,

– povečanje za en oddelek v programu turistična dela na šoli za gostinstvo in turizem,

– v PTT šolskem centru zmanjšanje za 1 oddelek v programu PTT promet in en oddelek v elektrotehnični usmeritvi ter povečanje za en oddelek v programu telekomunikacije – v šoli tiska in papirja zmanjšanje za 1 oddelek v programu grafičar,

– v srednji šoli tehničnih šol Litostroj povečanje za 1 oddelek v SKR programu pridobivanje in predelava kovin,

– srednja elektrotehnična šola na Vegovi in srednja šola za elektroenergetiko pa bosta uskladili obseg vpisa do razpisa vpisa.

Janez Cerar

POROČILO O IZIDU REFERENDUMA ZA UVEDBO KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA V KRAJEVNI SKUPNOSTI LUKOVICA

Volilna komisija KS Lukovica je na podlagi zapisnikov volilnih odborov za izvedbo referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v KS Lukovica ugotovila naslednje rezultate glasovanja:

– skupno vpisanih glasovalcev 698 krajanov
– glasovalo 651 krajanov
– ni glasovalo 47 krajanov

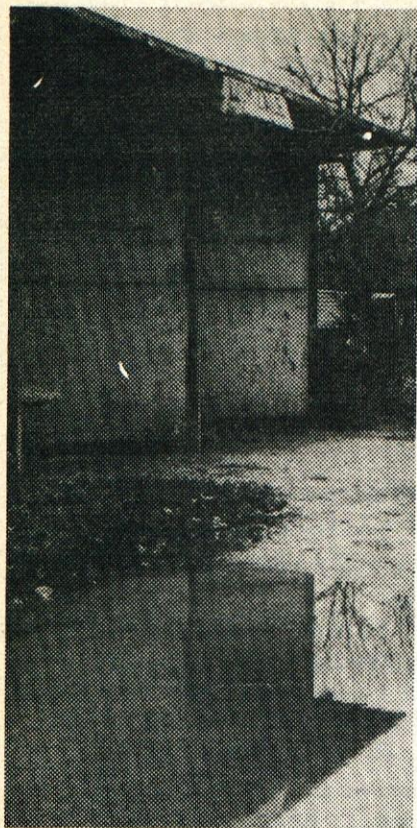
Udeležba na glasovanju je bila 93%.

Za samoprispevek je glasovalo 399 krajanov ali 57,16 %. Proti samoprispevku je glasovalo 252 krajanov.

Pritožb zoper postopek uvedbe samoprispevka v roku ni bilo vloženi h.

Na podlagi navedenih rezultatov volilna komisija ugotavlja, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo samoprispevka in predlaga skupščini KS Lukovica izdajo ustreznega akta.

Predsednik volilne komisije
dr. Marko PIPP, l.r.

Nikamor se ne premakne... Kljub našemu nekajkratnemu opozarjanju na sramoten videz avtobusne postaje na t. i. zvezni cesti se stvari ne premaknejo nikamor. Sramota pa kar traja...

Kmet Ignac Levec iz Mengša, Ropretova 3 je s Komunalnim podjetjem Domžale podpisal pogodbo o pluzenju cest v meneski krajevni skupnosti. Pluži zlasti tiste ceste in ulice, koder je dostop z drugo mehanizacijo otežkočen. Ljudje so zadovoljni z njegovim delom, le da nekateri nezadovoljneži negodujejo, če je njihova ulica urejena kako uro pozneje.

Najnižji osebni dohodek v zasebnem sektorju

Najnižje osebne dohodke delavcev zaposlenih pri nosilcih samostojnega osebnega dela ureja Kolektivna pogodba o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki (Ur. l. SRS št.: 16/81, 8/83, 2/85, 37/85), ki jih določa v 85. členu. Osnova 100 za izračun najnižjega osebnega dohodka predstavlja 101% za delavce, za delavce pa, ki delajo v posebnih delovnih razmerah pa 106% od osnove, ki jo predstavlja višina zadržanega osebnega dohodka v Sloveniji, ki jo določa izvršni svet skupščine SR Slovenije. Osební dohodki so potem glede na zahteve dela razdeljeni v sedem skupin. Zneski najnižjih čistih osebnih dohodkov v času od 1. januarja 1985 dalje so v priloženi tabeli. Kolektivna pogodba pa ureja tudi nadomestila za delo v deljenem delovnem času, ki znašajo v letu 1986

- če prekinitev delovnega časa traja eno do dve uri din 3.769
- če prekinitev delovnega časa dve ali več ur din 7.538 mesečno.

Nagrade ob delovnih jubilejih v letu 1986 pa znašajo

- za 10 let delovne dobe 28.268 din
- za 20 let delovne dobe 42.403 din
- za 30 let delovne dobe 56.537 din

Ostala nadomestila (regres za letni dopust in prehrano, višina nagrad učencem, nagrade ob odhodu v pokoj) v letu 1986 pa še niso znana, ker so vezana na višino povprečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji in v gospodarstvu SR Slovenije v preteklem letu, ki pa še nista znana.

ZNESKI NAJNIZJH ČISTIH OSEBNIH DOHODKOV DELAVCEV								
STOPNJA	Jan., febr., mar. 1985		April, maj 1985		Junij 1985 dalje		31. dec. 1985 dalje	
	101 %	106 %	101 %	106 %	101 %	106 %	101 %	106 %
I. SKUPINA								
— za najenostavnejše delo nekvalificiranega del. — 100	17.422,50	18.285,00	18.685,00	19.610,00	21.715,00	22.790,00	30.330,00	31.800,00
II. SKUPINA								
— za delo polkvalificiranega delavca oz. priučenega delavca brez strokovne šolske izobrazbe — 110	19.164,00	20.113,50	20.553,50	21.571,50	23.886,50	25.069,00	33.300,00	34.980,00
III. SKUPINA								
— za delo, ki zahteva delavca s končanim šolanjem po zakonu o poklicnem izobraževanju (in o urejanju učnih razmerij), ki ne zahtevajo uspešno končane osemletke oz. delavca s s končanim šolanjem po skrajšanem programu srednjega izobraževanja — 130	22.649,00	23.770,50	24.290,50	25.493,00	28.229,50	29.627,00	39.390,00	41.340,00
IV. SKUPINA								
— za delo, ki zahteva delavca s končano poklicno šolo po zakonu o srednjem šolstvu ali delavca s popolno osnovno šolo in 2-letno administrativno šolo oz. delavca z dve-ali triletno strokovno izobrazbo, pridobljeno po programu srednjega izobraževanja za dela oz. naloge iste vrste oz. iste ali sorodne stroke — 170	29.618,25	31.084,50	31.764,50	33.337,00	36.915,50	38.743,00	51.510,00	54.060,00
V. SKUPINA								
— za dela, ki zahteva delavca z izpitom visoke kvalifikacije, mojstra, delavca, ki je končal gimnazijo, srednjo ekonomsko šolo, srednjo tehnično šolo ali delovodsko šolo oz. delavca s štiri-ali petletno strokovno izobrazbo, pridobljeno po programu srednjega izobraževanja za dela in naloge iste vrste oz. iste in sorodne stroke — 200	34.485,00	36.570,00	37.370,00	39.220,00	43.430,00	45.580,00	60.600,00	63.600,00
VI. SKUPINA								
— za dela, ki zahteva delavca s končano višjo šolo ali l. st. fakultete — 230	40.071,75	42.055,50	42.975,50	45.103,00	49.944,50	52.417,00	69.690,00	73.140,00
VII. SKUPINA								
— za dela, ki zahteva delavca z diplomo visoke šole ali fakultete — 270	47.040,75	49.369,50	50.449,50	52.947,00	58.630,50	61.533,00	81.810,00	85.860,00

Naša anketa:

Kako potuješ, občan?

MUHAREM BEGIĆ:
Na delo se peljem v Papirnico Količevo, kjer delam. Sicer pa moram reči, da je za vse relacije dobro poskrbljeno, le za Radomlje je premalo linij. Službo imam ob 14. uri moram pa že uro in pol prej iz Domžal. Avtobusi so dokaj redni, tudi tisti, ki „krožno“ vozijo skozi Radomlje.

MATEJA JERŠEK:
Pravzaprav se z avtobusom vozim zelo malo, največ z vlakom. Hodim namreč v šolo v Kamnik, kjer obiskuje šolo za trgovce. Glede na to, da imam pouk en teden dopoldne, en teden popoldne, temu prilagajam tudi izbiro — kako se bom pripeljala v Kamnik. Mislim, da promet poteka še kar redno...

SIMON POTOČNIK:
Stanujem na Rovah, v šolo pa hodim v Domžale in sicer na koviarsko usmeritev, kjer obiskujem prvi letnik. Poleti, ker do Domžal ni daleč, se velikokrat vozim s kolesom. Danes grem z avtobusom do Radomelj, naprej do doma pa s kolesom. Avtobus je skoraj vedno točen, le jutranji včasih zamuja. Zadnjič nas je avtobus naložil ob 7.30 namesto ob 7.10, pa sem zamudil.

MARTA NAROBÉ:
Pravzaprav se z avtobusom kar veliko vozim. Za Bežigrad hodim v šolo in sicer se učim frizerskega poklica; tretje leto. Na avtobus vstopam v Trzinu in reči smem, da je v avtobusnem prometu zgleden red. Danes sva bili s kolegico v Domžalah, malo sva šli okrog. Z vlakom se pa bolj malo vozim.

IDA BRVAR:
23 let že delam v Domžalah, prav toliko let se pa že vozim z avtobusom v Moravče, kjer sem doma. Zjutraj grem iz Moravč ob petih dvanajst minut, deset pred eno pa se zopet iz Domžal vračam proti domu. Reda je kar dosti, ni mi pa vseč tole: otroci, šolarji, ki imajo sicer celo karto plačano (mesečno), morajo plačati dodatno (torej še enkrat), če se plejejo s t.i. Zagorčanom. Ni načina, da bi se glede tega lahko z avtobusnim podjetjem pogovorili! Le zakaj so do študentov, dijakov tako nepošteni?

JANEZ ČAKŠ:
Po poklicu sem šofer, doma sem iz Mengša, moja proga pa je proti Ihanu. Sedaj bom po 10. minutah postanka odpeljal ob 13.10 to poteka enako vsak dan že pet let. Potniki so v redu, pritožim se lahko edinole nad mlajšimi, ki niso vedno primerne obnašanja. Včasih jih starši še podpirajo v slabem obnašanju. Prej sem vozil delavsko progo iz Ihana preko Domžal, Trzina na Radomlje, sedaj pa sem na ihanski progi. Potnikom želim srečno vožnjo...

Lesen pralni stroj — pripomoček za pranje črev

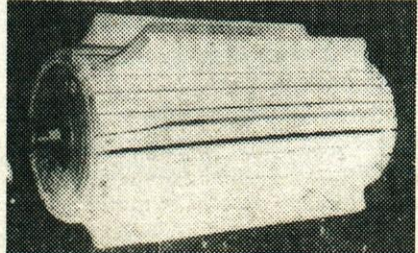
Pralni stroj ali „pinja“ je stroj za pranje črev — posebno pride prav sedaj v zimskem času, ko je voda premrzla za ročno pranje črev. Pere-mo jih tako, da se stroj nastavi na tekočo čisto vodo, vendar mora biti le-ta toliko močna, da vrti stroj. Izdelek je bil prenešen iz kraja Bočne pri Gornjem gradu; star je sedem let, njegov izdelovalec pa je Franc Miklavc lesni ing. in predsednik Izvršnega sveta občine Mozirje.

Pinjo je prejel kot darilo za 45. rojstni dan Avgusta Potočnik, vodja oddelka tkalnice širokih tkanin Tosame Vir.

Strojček je izdelan iz smrekovega lesa, ima sedem lopatic, ki so enakomerno razporejene. Na koncih je kovinska os, po kateri se vrti, vse skupaj pa se obesi na verigo ali

močnejšo žico na deročo vodo. Predhodno je potrebno čreva seveda izprazniti, nato pa jih položiti v pinjo. Tako so čreva popolnoma čista in takoj uporabna za izdelovanje klobav. V pinji lahko peremo čreva vseh vrst; po eni uri so čista. Zanimivo je morda še to, da v pralni stroj lahko damo naenkrat več črev (od treh prašičev), pri tem pa ni potrebna človeška roka. Verjetno je ta stroj na območju naše občine prvi, katerega si nekateri prebivalci iz Škocjana, Brezij, Zaloga pod Trojico in Kokšenj izposojajo že nekaj let. Zato je želja Avgusta Potočnika, da si pralni stroj — pinjo ogleda čimveč občanov, kajti videli boste resnično še kako koristen in ekonomičen vsakodnevni pripomoček za pranje črev.

Še kratek opis: les je smrekov, valj meri 65 cm, valjasta oblika in premer 27 cm s sedmimi vetnicami. V notranjosti je sedem lesenih klinov, ob vrtenju perejo čreva. Prazna pinja tehtja samo pet kg. Izdelava je enostavna, pa tudi delo z njo. Kaj več boste lahko zvedeli in se sami prepričali, če boste obiskali prijaznega lastnika Avgusta Potočnika, Vir, Maistrova 15.

To je pralni stroj za pranje črev »PINJA«.

Foto in tekst: Jože NOVAK

Razmišljanje o počitniškem preživljanju prostega časa

Letošnja zima jo je otrokom ponovno zagodla. Med počitnicami za zimske radosti ni bilo zadosti snega. Nekdo pa je moral kljub temu ponuditi otrokom še kaj drugega. Pa smo vsi le čakali na sneg in mati naravo, da bosta poskrbela za „nepotrebni“ prosti čas naših počitnikarjev. Ko smo si ogledovali programe, ki so jih v nekaterih slovenskih občinah pripravili za šolarje in celo za srednješolce, smo lahko le razmišljali o tem, da ni vseeno, kje se rodiš in kakšni ljudje skrbijo za tvoj prosti čas.

Pa pogledajmo malo, kaj vse so pripravili dugje? Filmske predstave v dopoldanskem času, prav tako popoldan, likovne, računalniške delavnice, izlete v naravo (hranjenje živali),

koncerte in razstave in še bi lahko naštevati.

Glede na odziv, ki smo ga doživeli v knjižnici s svojim vsakodnevnim programom, lahko rečemo, da bi se

morali iz zimskega spanja zbuditi še kdo. Samo film Kekec si je ogledalo v prepolni čitalnici 200 otrok, kar je občutno preveč za tako majhen prostor. A kaj, ko drugim niso mogli. Mnogi otroci so po ves dan preživeli v knjižnici, ker zanje pač ni nihče skrbel. Lepo bi bilo, da bi mu ponudili še druge oblike zabave in ustvarjalnega preživljanja prostega časa. Toda za takšne dosežke bi morali sodelovati vsi in to že kakšen mesec prej: zbrati bi morali vse možnosti v okviru športnih in kulturnih drušev, Zveze in društev prijateljev mladine, zveze socialistične mladine, društev s področja tehnične kulture in še in še. Tako bi društva pridobila nove člane, mladini bi pokazali nove oblike interesnih dejavnosti in jih ne bi le z žalostjo gledali, češ, da se samo potikajo po cestah in kasneje lokalih! Nosilca vseh teh aktivnosti, Zvezo prijateljev mladine, že imamo, zagotoviti ji je potrebno le ustrezna sredstva (verjemite, da jih ni treba tako veliko), le-ta pa mora pravočasno uskladi vse aktivnosti in prebuditi posamezne institucije in posameznike k aktivnostim (kino, društva, OO ZSMS). Seveda pa pri vsem tem tudi šole ne smejo samo stati ob strani.

Torej upramo, da bo prihodnje leto bolj pestro v času počitnic. Če pa tega ne bo, pa vsaj upajmo, da bo sneg, potem se nam pač ne bo potrebno posebno potruditi, ker bo za vse že poskrbljeno.

COZ

Nova krajevna avtomatska telefonska centrala na Trojanah. Centralni odbor za izgradnjo KATC Trojanje je ob otvoritvi te velike krajeve pridobitve priredil veliko prireditev, ki so jo popestrili s prikazom krajevnih zanimivosti preko video tehnike.

Mala anketa:

Šolske počitnice so minile

Učenci osnovnih šol občine Domžale so prejeli polletna spričevala in uradno 13. januarja pričeli štirinajstnevne šolske počitnice. Učenčeva glavica je prepolna, pet mesecev učenja je za njimi. To je že kar preveč, treba si je bilo oddahniti. Polletne zimske počitnice so zares dobra pogruntavščina; za šolarje, ki se jih veselijo, če je dovolj snega, so kot nalašč za sankanje in smučanje. Kako so preživeli počitnice, smo povprašali nekaj učencev.

MATEJ PIRC, 5. a razred OŠ Jurij Vega Moravče:

„Zimske počitnice so bile puste, ker ni bilo dovolj snega za smučanje. Prvi teden počitnic sem smučal, potem sem pa pomagal mami v kuhinji – pomival sem posodo in čistil sobe. Hodil pa sem tudi v trgovino v Vrhpolje. Naš razred je imel planiran 4 dnevni smučarski tečaj v Moravčah, zaradi pomanjkanja snega pa je odpadel. Med počitnicami seveda nisem pozabil na učenje.“

SABINA KRIŽMAN, 1. razred Podružnične OŠ Vrhpolje:

„Počitnice sem preživela doma pri starših v Kokošnjah. Prvi teden sem se malo sankala, potem pa sem pazila na malega bratca, ker sta bila ati in mami v službi. Tudi igrala sva se s starejšim bratom. Tako so počitnice kmalu minile in spet so tu skrbi za šolo.“

ALEŠ IGREC, 6.a razred OŠ Jurij Vega Moravče:

„Med počitnicami sem le malo smučal, ker ni bilo dovolj snega. Smučam že kar dobro, imam opravljen tudi tečaj. Skočim že 6 metrov. Dobro tudi pripravim in spečem palačinke, naučil sem se od mame. Tudi 11 mesečno sestro sem moral paziti ob odsotnosti staršev.“

GREGOR KEPEC, 2. razred Podružnične šole Krtina:

„Prvi teden počitnic sem se smučal nad našo vasjo. Že kar dobro vozim smuč, vozim slalom, veleslalom in skakam. Seveda brez padcev ni šlo. Preteklo leto sem si poškodoval nogo in sem takrat moral biti precej časa doma. Drugi teden počitnic sem porabil za učenje, bral sem knjige in igral na citre. Vsak dan sem tudi obiskal staro mamo in ata.“

MOJCA CERAR, 8.a razred Osnovne šole Martin Koželj Dob:

„Počitnice sem preživela doma v Rači. Prve dni sem se sankala s sošolci, snega pa je kmalu zmanjkalo. Tako sem potem pomagala v kuhinji, pletla sem, krmila kokoši in zajce, gledala TV. Pozabila pa nisem na šolo, saj nameravam ocene iz spričevala v drugem polletju popraviti. Po končani šoli se bom verjetno zaposlila v tovarni. Preko „Občinskega poročevalca“ pozdravljam vse moje sošolce, sošolke in učitelje našem razredu.“ Jože NOVAK

Storitve, usluge, dejavnosti:

MARINKA PIRC, fotokopiranje:

Kiosk Marinke Pirc oz. domžalskega Napredka, ki je Marinki dal kiosk v najem, se nahaja na ploščadi pred Veleblagovnico. Marinka, ki tega dela še ne opravlja prav dolgo, rada pove, da fotokopira različna gradiva, papirje in drugo različnih velikosti, največ na A-4 in A-3 formatu. Prav tako lahko na željo strank kako stvar poveča ali pomanjša. V storitev fotokopiranja je vključena tudi storitev sortiranje, eventuelno spenjanje, numeriranje in podobna dela. „Pritožb ni, kvaliteta fotokopij je odlična“ pravi Marinka Pirc pred Veleblagovnico.

DARKA ŠRAJ, cvetličarstvo:

Darka Šraj je cvetličarka. Kar nekaj jih je Domžalah in okolici. Nov lokal sta si z možem uredila v stavbi neposredno nasproti Tosame poleg frizerskega salona, koder tudi pričenjajo svojo dejavnost nanovo. Darka ponuja v okusno urejenem lokalu zlasti lončnice, semena, sveče, zemljo, aranžiranje (aranžira tudi stare predmete). Seveda je na voljo mnogo vrst rezanega cvetja in vsega, kar v cvetličarno sodi. Ko sva jo povprašala po posebnosti, je omenila, da kdor ob smrti svojca naroči 4 vence, mu zastoj izdelajo mrliske liste v željeni količini. Z možem, prav tako vrtnarjem, nasajata okrasna korita, različne površine okrog hiš in naselij, saj sta zagotovila tudi za prodajo zadostne količine sadnega drevja in grmičevja vseh vrst. Spomladi ne bo treba v Kamnik ali Ljubljano ponje. Cvetje, vence pripeljejo na željeno mesto, predvidevajo pa za stranke tudi predavanja (kar v cvetličarni) znanega strokovnjaka tov. Zgonca.

SREČO VRHOVEC, odkup rabljenih avtomobilov:

Srečo Vrhovec je pravzaprav najbolj znan domžalski ekolog. S svojo dejavnostjo je rešil mnogo obeležij, travnikov, jarkov, starega avtomobila, ki bi se tam znašel – če ne bi bilo Sreča. Prvi avtoodpad v občini in tudi v Sloveniji odkupuje vse vrste avtomobilov; največ je stoenk, fičkov, različnih zastav, najdejo pa se pravzaprav vsi mogoči deli. Cene rezervnih delov za posamezen kos so različne – od enkrat do desetkrat nižje so od cen v trgovini. Srečo opravi ocenitev vozila, prevoz, nudi storitve demontaže, lahko pa si kupec tudi po predhodnem dogovoru željeni del sam odvije. Tatvin je veliko, ljudje kradejo kot srake. Pa ima Srečo že zdravila za to, še več jih za tatinske tiče načrtuje. Povpraševanje je veliko, škoda je le, da vedno ni na voljo vseh željenih delov. Delovni čas ima Srečo od 8. do 16. ure, prvo in tretjo soboto v mesecu ima odprto tudi od 8. do 12. ure. Kupci lahko povprašajo ob omenjenih urah na telefon 722-983. Srečo je s svojim avtomobilskim odpadom storil za ekologijo okolja marsikaj. Ostalo moramo z drugačnim odnosom – mi!

Marinka Pirc

Darka Šraj

Srečo Vrhovec

Pridne roke iz Preserij

»TOMAŽEVA« — ALOJZ IN JULKA ČERNIVEC

Ko se zapeljete čez presersko križišče proti Homcu, kmalu na desni strani ugledate urejeno kmetijo. Tu sta doma Alojz in Julka Černivec, po domače pa se kmetiji pravi pri Tomaževih.

Dvanajst let je tega, odkar jo je prevzel. Zemlje obsega 14 hektarov, od tega je ima nekaj v najemu. Četudi je gradnja novih zmogljivosti dokaj otežkočena zaradi visokih obrestnih mer, se je Alojz odločil že pred časom (l. 1979), da si zgradi nov hlev. Pridne roke, pomoč žene in nenehno delo, vse to se je kmalu rezultiralo v novem hlevu, v katerem je tačas 43 glav živine, od tega 19 molznic. Kmetija je torej usmerjena v živinorejo, predvsem v pridelovanje mleka, ki ga vsak dan odda cca 200 litrov. Sicer pa je končna cena mleka, glede na stroške – tako meni gospodar Alojz – še vedno prenizka.

Alojz pravi, da je vse odvisno od zdravja. Zaenkrat ga služi. Pri delu na kmetiji je nepogrešljiv delež žene Julke, na pomoč pa priskočita tudi 17

letni sin, ki je dopoldne zaposlen ter hčerka, ki obiskuje še osnovno šolo. Srečno, Tomaževi! V.R.

Kmet Alojz Černivec iz Preserij.

Milan Jenčič

Milana Jenčiča ne poznamo samo v Mengšu in tudi ne samo v domači občini, pač pa je s svojim delom in tudi s popoldansko aktivnostjo močno prerastel najožje meje. Starejši krajan ga poznaajo predvsem kot prizadevnega delavca v mengeški pivovarni in opekarni, veliko svojega časa pa je posvetil tudi delu v različnih krajevnih organih, med katerimi še posebej izstopata mengeška lovška družina in Turistično olepševalno društvo, krajevna organizacija ZB NOV Mengeš pa mi je dostavila tudi podatek, da je Milan Jenčič izredno skromen in nevsiljiv človek, zato se je bilo treba še posebej potruditi, da je sploh kaj povedal o sebi.

Sokolja podoknica

Pogovor sva začela seveda pri pivovarni, ki je bila nekdaj v lastništvu Staretov, pozneje pa ljubljanskega Uniona, Jenčičevi pa so že nekaj rodov nazaj delali v njej. Že oče in stari oče, zato so tudi Milana poslali v trgovsko šolo, da bi lahko nadaljeval tradicijo.

„Pokrivali nismo samo mengeškega in domžalskega območja, ampak precej širšega – vse tja do Savinjske doline in na Gorenjskem do Cerkelj. Pri nas smo pivo pretakali iz sodov v stekelnice, dolgo časa pa smo imeli tudi maloprodajo...“ se spominja Milan mladih let.

Mengeš je bil v njegovih mladih letih trg, lep trg, kjer so bili glavni seveda kmetje in močnejši obrtniki. Morda pa je zanimivo tudi to, da je bilo po prvi svetovni vojni v tedanji mengeški občini kar sedemnajst gostiln, če sem štejemo tudi dva vinočeta, tako da Mengšan-ini okoličani že tedaj niso mogli biti nikdar žejni.

Milan Jenčič je končal trgovsko šolo 1935. leta, tri leta pozneje pa je prevzel mengeško opekarno in jo vodil od 1938 do 1952. leta. Zaposlenih je bilo okoli 40 delavcev.

„Delali pa nismo samo na roke, ampak smo imeli tudi že pravi stroj iz leta 1910. Delali pa nismo samo navadne opeke ampak tudi strešno – od bobrovca do tistega „s folcem“ in pa seveda tlakovec za na tla.“

Milan je bil ves čas tudi pri naprednemu gibanju – pri sokolih. Rad se spomni, kako so telovadili in kako lepo so bile obiskane vse prireditve sokolov v mengeški dvorani. Vsako leto so sokoli priredili tudi štiri velike zabave – vse v domu, kjer je zdaj TVD Partizan. Dom je imel še oder, vanj pa je šlo okoli 200 ljudi, torej kar precej.

In fantovsko življenje?

„Drugače ne bom pripovedoval,“ se nasmehne, „morda le to, da smo imeli tudi svoj mali orkester, s katerim smo hodili mengeškim dekletom pod okna. Sestavljen je bil iz harmonikarja, dveh tamburic, violine in kitare. Seveda smo bili skupaj sami somišljeniki – sami sokoli.“

Rad pa doda, kako lep je bil Mengeš takrat in nasploh je zaljubljen v svoj rojstni kraj.

Čas preizkušenj

Milan Jenčič je bil ob razpadu stare Jugoslavije med tistimi, ki so protestno korakali po Mengšu gor in dol in vzklikali proti zasedbi našega ozemlja tujega okupatorja. Nasploh je 24-letni mladenič že dobro občutil, da se pripravlja nekaj velikega in da je prišel čas velikih preizkušenj za vse Slovence.

Kot aktivist NOB je začel delovati že zelo zgodaj, z novembrom 1941. leta, vse

Tone Ravnikar: **X. nadaljevanje**

Domžalska domača — vulgo imena

Stob št. 14 – vulgo ŠIMENK 1/2 grunta. Habjanov – Šimenkov rod je eden najstarejših domžalskih rodov, saj so Habjani živel v že pred 400 leti. V let 1929 je zapisana ta domačija kot Ljubljanska cesta št. 23, od leta 1929 dalje pa kot Ljubljanska cesta št. 29. Ta domačija je spadala pod graščino Čemšenik. Domače vulgo ime je verjetno nastalo po nekem Šimnu, ki je moral biti nekdaj lastnik te domačije. Vse do leta 1926 so bili lastniki Habjani, od takrat dalje pa, ko se je Marjeta Habjan poročila z Antonom Pirnatom, pa sedaj tu žive družina Pirnat.

Po statusu animarum župnije Mengeš iz leta 1811 je bil lastnik te domačije Anton Habjan rojen 1779. Prvič se je poročil z Marijo Kovač, rojeno 1775 v župniji Dob, drugič pa z Marijo Kokal rojeno 1784 iz župnije Ihan. V zakonu z Marijo Kos so se mu rodili otroci: Helena rojena 1801, ki se je 1829 poročila s Kokal Mihaelom iz Št. Pavla št. 7 rojenim leta 1792, Lovrenc, Valentin rojen 1805, ki se je leta 1834 prvič poročil s Pavlič Jero, iz Zgornjih Domžal št. 11 rojeno 1811, drugič ča leta 1854 s Klemenc Ano iz Stude št. 11 rojeno 1821 ter Anton rojen 1817, ki se je leta

aktivnosti pa so se močno okrepile pod okriljem rajonskega odbora OF s 1943. letom.

Daleč je že tisti čas, a vendar se še živo spominja nešteti prečutih noči, dni, ko je vozil v gmajno najrazličnejše stvari za partizane, trenutka, ko je selil s konjem partijsko tehniko iz Loke od Stoparjev na Črnuče, nešteti priložnosti, ko je skrbel, kar se je dalo najbolje, za partizansko vojsko.

„Seveda sem bil tudi zaprt,“ pripoveduje ob tem. „Na srečo mi niso mogli do živega ne Nemci in ne belogardisti, čeprav sem bil ničkolikokrat odpeljan na mengeško ali domžalsko belogardistično postojanko, zaslišan in pretepen, potem pa tudi nekaj dni zaprt.“

Spominja se tudi zadnjega boja, ko so iz Mengša že odšli belogardisti, in so Mengšani zasedli postojanko, pozneje pa so pridrveli domžalski in litijski belogardisti in vnela se je ponovna borba.

Najlepši pa so seveda spomini na prve dneve svobode, ko je prišel v Mengeš na čelu partizanov Šunkarjev Ivan, ko so se jim priključili tudi drugi domačini in ko so hodili po trgu gor in dol, vsi navdušeni, več dni...

Pri Jenčiču piva nimajo več

Od 1952. leta se je Milan Jenčič zaposlil v mengeškem obratu pivovarne in v njem delal vse do upokojitve.

„Bilo je zanimivo delo. Ves čas sem skrbel, da je potekalo vse v redu,“ pripoveduje. „Ker so bile kapacitete Unionske pivovarne v Ljubljani majhne, premajhne, smo v Mengšu pretakali, seveda pa tudi prevažali in prodajali pivo daleč naokoli.“

Posebno je ponosen na to, da bo letos v Ljubljani, v prostorih Uniona, odprt poseben pivovarski muzej, v katerem bo kar nekaj priprav in strojev iz Jenčičeve mengeške delovne enote. Milan je ves čas dobro skrbel za vse to, zato bodo tudi razstavljeni predmeti oz. stroji v lepo ohranjenem stanju.

Še nekaj leta po upokojitvi so pri Jenčiču pivo samo prodajali, zdaj pa tudi tega ne delajo več.

Tako se je zaključila več kot poldrugo stoletje dolga tradicija.

Krivi za klobukom

Milan Jenčič je tudi ustanovni član mengeške lovške družine. Lovišče obsega 2,8 tisoč hektarjev, pol je gozdnatega, pol polja. Letos bo družina praznovala 40-letnico delovanja. In spremembe?

„Velike. Nekdaj smo ustrelili tudi po 350 jerebic letno, zdaj pa jih tako rekoč ni. Odkar so iztrebili groblje, zemljo zaokrožili v velike komplekse, je vse drugače – slabše za dvijad. Tudi škropiva in gnojila slabo

1838 poročil s Kopic Nežo iz Stude št. 8, rojeno 1814. V drugem zakonu z Marijo Kokal so se mu rodili otroci: Jakob Jera, Tomaž rojen 1815, ki se je leta 1837 poročil s Kobilica Marijo, Marija rojena 1819, ki se je leta 1839 poročila z Ves Antonom iz Rodice št. 17 rojenim 1821 in Uršula. Sin Tomaž rojen 1815, ki se je poročil s Kobilica Marijo je v Loki pri Mengšu začel z novo vejo Habjanov. Sin Valentin rojen 1805, ki se je prvič poročil z Jero Pavlič, drugič pa z Ano Klemenc je začel z novo vejo Habjanov v Zgornjih Domžalah št. 11 Ulčarjevo. Sin Anton rojen 1807, ki je bil poročen z Nežo Kopic rojeno 1814 je nadaljeval s Šimenkovim rodem v Stobu št. 14. V zakonu so se mu rodili otroci: Marija rojena 1838, ki se je leta 1869 poročila z Okorn Ignacem iz Stoba št. 1 rojenim 1844, Franc rojen 1840, ki se je leta 1870 poročil s Colnar Marjano iz Stoba št. 27 rojeno 1864, Jožef, Mihael rojen 1845, ki se je leta 1874 poročil s Cajhen Apolonijo iz Spodnjih Domžal št. 20 rojeno 1847, Peter rojen 1848, ki se je leta 1874 poročil z Marijo Kvas iz Stoba št. 52 rojeno 1846, Lucija rojena 1851, ki se je leta 1876 poročila s Cerar Francem iz Stoba št. 33 rojenim 1851 in Janez rojen 1857, ki se je leta 1885 poročil z Marijo Narobe iz Spodnjih Domžal št. 15 rojeno 1863. Sinu Francu rojenemu leta 1840, ki se je leta 1870 poročil s Colnar Marijo iz Stoba št. 27 – Rodetovo rojeno 1846 so se v zakonu rodili otroci: Marija rojena 1871, ki se je leta 1899 poročila z Vojska Francem iz Stoba št. 25 rojenim 1874, Franc rojen 1872, ki se je leta 1899 poročil z Mrak Marijo iz Čirčič pri Kranju rojeno 1875, Ivan rojen 1874, ki je bil prvič poročen 1904 z lob Marijo iz Kranja rojeno 1869, drugič pa leta 1931 z Levec Marijo iz Teharij rojeno 1901, ki je v Šmarju pri Jelšah začel z novo

vplivajo na perjad. Lahko povem, da vsako leto v Cerklah na fanazariji kupimo 200 fazanov, da jih potem lahko od 130–140 ustrlimo.

Ob tem je treba povedati, da se Milan Jenčič ni samo močno angažiral ob gradnji lovске koče – odprta je bila 20.10.1963 leta – ampak tudi pri urejanju gojišča, pri skrbi za divjad, veliko veselih zadnjih poganov zelene bratovščine pa se je tudi mnogokra odvijalo pri Jenčičevih.

Ko se pogovarjava o trofejah, ki krasijo njegovo lovsko sobo, se hitro odloči za divjega petelina.

„Nekdaj nisi bil fant, če nisi imel krivcev za klobukom. Tudi sam sem si želel zmeraj upleniti divjega petelina. V našem lovišču ga sicer ni bilo, povabili pa so me v Tuhinj. Ob dveh zjutraj sem vstal, šla sva skupaj z lovskim tovarišem, dolgo sva prisluškovala, da sva končno le zaslišala petje zaljubljenega trubadurja, potem pa... strel... in zdaj ga imam nagačenega v svoji lovski sobi...“

Štirinajst let predsednik

Milan Jenčič je tudi že 21 let član Turističnega olepševalnega društva Mengeš, zadnjih štirinajst let pa tudi njegov predsednik.

In s čim se lahko pohvali?

„Ne bi se rad hvalil, a nekaj je naše društvo le naredilo, pripoveduje zagreto. „Uredili smo dobro obiskano trim stezo na Gobavici, tri leta smo prirejali družinski trim pohod po njej, postavili smo vlečnico na mengeškem hribu, izdali smo razglednice Mengša, izdali smo zemljevid Mengša, vsako leto smo imeli vsaj nekaj predavanj, vmes je bilo tudi precej različnih razstav – od Ropretove do glavne z naslovom Mengeš skozi čas...“

V Mengšu je bila dvakrat tudi deključina ljubljanske Ohceti, obakrat izvedena izredno kvalitetno.

„Takrat smo postavili, oziroma so ga postavili mengeški gasilci, tudi največji mlaj v Sloveniji. Sestavljen je bil iz štirih smrek, v mlaju je bilo za 6,5 m3 lesa, tehtal je 4,6 tone. Spodaj je v premeru meril 85 cm, visok pa je bil 66 metrov!“

In kaj si želi Milan Jenčič sedaj, v svojem devetinšestdesetem letu?

„Čas bi že bil, da bi mlajši Mengšani prišli na površje. Predsednik Turističnega društva bi moral postati kakšen mlajši človek. Nasploh pa bi želel, da bi se Mengeš turistično kaj bolj razvil. Spomladi bomo namestili kozolce z dobrodoščico pred vstopi v kraj. Nujno bi bilo obnoviti tudi Staretov grad. In še marsikaj drugega...“

Zase pa si samo želi, da bi bil zdrav, Torej srečno tudi vnaprej, Milan Jenčič!

Ivan Sivec

O knjigi „Slovenija, ali te poznam“:

Predstavitev knjige na Gorjuši

V slovenskem dnevnem tisku in tudi na radiu je v zadnjih dneh moč brati in slišati več reklam o knjigi „Slovenija, ali te poznam“. Na Valu 202 so pripravili poseben prispevek, v katerem je govoril avtor knjige Peter Zalokar, sicer učitelj iz Celja.

Dva dni kasneje je avtor knjige obširneje spregovoril o knjigi na Gorjuši, ki jo je izbral za to svojo predstavitev. Domžalska občina se mu je zdela najprimernejša za predstavitev cele knjige na primeru ene občine. Pa tudi okrog Gorjuše je v bistvu na enem samem mestu nakopičena množica takih obeležij, objektov, spomenikov in zanimivosti, ki obiskovalcem kar narekujejo obisk kraja in seveda ogled vsega tistega, kar je v knjigi opisano kot zanimivost oz. znamenitost. Knjiga Slovenija, ali te poznam tačas še nima založnika, četudi naročila zanj že zbirajo. Izpolnila naj bi praznino, ki v tej zvrsti literature za območje naše republike še ni zapolnjena.

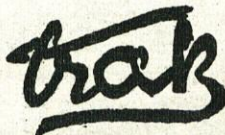
Gre za knjigo, kjer bodo na enem mestu zbrani podatki o naravni in kulturni dediščini, vremenu, v zvezi z izleti, ribištvu, lovu, flori in favni, prinesla bo podatke o vseh občinah, več sto slovenskih tovarnah, na voljo bodo podatki o vremenu, meteorolo-

logiji, ekologiji, literaturi, kjer lahko poiščete še manjkajoče podatke o vsem, kar bi vas o Sloveniji še zanimalo. Zbrani bodo napotki za pot po Sloveniji, navedeni parki, sprehajalne in spominske poti, skratka – Slovenija na dlani.

Gradiva je za cca 8 knjig, prva knjiga pa bo izšla na 160–200 straneh. Primerna bo zlasti za mlade, ki se še učijo in spoznavajo svojo domovino. Zanimiva pa bo tudi za vse, ki želimo spoznati še katerokoli področje, dejavnost, znamenitost ali zgolj zanimivost naše ožje domovine.

V prikazu na Gorjuši je bilo o domžalski občini manj spregovorjenega. Morda bomo kaj zanimivega in doslej še nenapisanega ali nezabeleženega o občini našli v knjigi. Avtorjem želimo, da bi do tiska nekaj že ugotovljenih netočnosti uspeli odpraviti ter seveda to, da bi knjiga „Slovenija, ali te poznam“ uspešno opravila informativno učno in vzgojno poslanstvo med mladimi.

M.B.

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE
TRAK MENGEŠ, Glavni trg 18

objavlja
prosta dela oz. naloge

- UREJEVALKE PROSTOROV**
Pogoj za opravljanje teh del je končana osnovna šola
- VEČ DELAVK V PROIZVODNJI**
Pogoj: končana osnovna šola. Prednost pri sprejemu bodo imeli kandidati s končano strokovno izobrazbo tekstilne smeri.

Delo pod točko 2. je dvoizmensko delo. Delo se združuje za nedoločen čas. Določeno je poskusno delo.

Kandidatom, ki bodo združili delo, nudimo stimulative osebn dohodke in urejen družbeni standard.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev naj kandidati pošljejo ali osebno prinesejo v 8. dneh po objavi v kadrovsko splošni sektor, kjer lahko dobijo tudi vse ostale informacije.

POJASNILO

V prvi letošnji številki „Občinskega poročevalca“ smo objavili daljšo reportažo o 12. svečani podelitvi značk in priznanj pohodnikom „Po poti spominov NOB in delavskega gibanja občine Domžale“, ki je bila ob koncu decembra v koliškem obratu domžalskega Heliosa.

V reportaži pa smo nehote med izvajalci kulturnega sporeda prezrli učence in učitelje osnovne šole Martin Koželj iz Doba.

Prizadetim učencem in tovarišici Veri Kuster, ki je pripravila harmonikarje za nastop, se opravičujemo.

Uredništvo

ZAVOD ZA USPOSABLJANJE
INVALIDNE MLADINE KAMNIK p. o.

61240 KAMNIK, Novi trg 43 a
PP 26 – tel. 831 821

Komisija za delovna razmerja pri Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku oglašja prosta dela in naloge

K U H A R I C E

Pogoji: srednja šola za gostinstvo in turizem, smer kuharstvo IV. zahtevnostna stopnja

Delovno razmerje se sklne za določen čas (nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu) s polnim delovnim časom. V primeru, da na oglas ne bo ustreznih prijav, sprejmemo tudi kuharsko pomočnico – pogoj je končana OŠ in opravljen tečaj iz higijnega minimuma.

Svečana prireditev ob kulturnem prazniku

»Lubi Slovenci«

Kulturna skupnost Domžale in Zveza kulturnih organizacij občine Domžale sta ob slovenskem kulturnem prazniku pripravili prireditev, »LUBI SLOVENCİ«. Priprava te prireditve sovpada tudi s 400 letnico smrti Primoža Trubarja in 80 letnico smrti Janeza Trdine.

Gledalci so si prireditev lahko ogledali dvakrat. Prvič v kulturnem domu v Mengšu, drugič v kinodvorani v Domžalah; obakrat ob 19. uri.

govora v Ta evangeli Svetiga Matevža 1555, odlomek iz dela Cerkovna ordinga 1564 ter odlomek iz dela En regišer iz leta 1558. Janez Rohaček pa je prebral Trdinov odlomek iz Mojega življenja, Iz Bajk in povesti o Gorjancih – Gospodično ter odlomek iz Vinske modrosti.

Gledalci, ki so obakrat napolnili dvorani v Mengšu in Domžalah, so bili prijetno presenečeni nad uspešno kulturno prireditvijo, ki se je po zaslugi Ivana Sivca izklopala iz zakoreninjenih predsodkov o tem, kakšna bodi priložnostna proslava kulturnega praznika. Zadovoljni gledalci in polni dvorani sta sicer običajno vendar trdno zagotovilo, da zgornja trditev drži.

Mile Repac, avtor uspešnih fotografij na temo moto športa je obiskovalcem razstave v Krašnji tudi pojasnil, kako doživlja kot fotograf motociklistične dogodke...

Milan Repac v Krašnji

V soboto, 1. februarja 1986 so neposredno po končanem letnem zboru ŠD Krašnja v prostorih krašnje osnovne šole odprli razstavo barvnih fotografij Mileta Repca, ki jih je posnel na različnih motociklističnih prireditvah v državi.

Potem, ko je obiskovalcem na voljo celoten razpon njegovega ljubiteljskega ukvarjanja s športno fotografijo, je moč podati tudi dokaj celovito oceno njegove vsebinske in tehnične dodelanosti.

Milan Repac je v avtomoto športu znal najti ne le atraktivne trenutke, ki jih je v tem športu več kot nemara v kateremkoli drugem, temveč je znal najti tudi podobnosti, ki na fotografiji ustvarjajo vzdušje in ki z vsebino fotografije delajo nekaj več kot le fotografijo. To je danost, ki ni dana niti vsem poklicnim fotografom in ki Repčevo amatersko ljubiteljsko fotografsko aktivnost dvigujejo nad za amaterja normalne ambicije.

Tudi v tehničnem smislu je Mile Repac dosegel več kot zgledno stopnjo fotografske veščine, zato mu veljajo za uspešno delo in razstavo vsa priznanja. To priznanje so mu ob otvoritvi izrekli tudi mnogi športni delavci iz Krašnje in okolice, prebivalci in mladina, ki so razstavo obiskali.

Lep večer je popestrilo petje bratov Pirnat, tako da smemo upravičeno pritrditi tistim, ki pravijo, da se v Krašnji vedno spleča odpravi, saj se tam vedno kaj zanimivega dogaja. Tokrat je bil tak zanimiv dogodek – uspela razstava Mileta Repca.

B.

Uvodoma je spregovoril podpredsednik Skupščine Kulturne skupnosti Domžale Milan Marinič in z izbranimi besedami postavil meje za vrednotenje kulture nas posamično in družbe kot celote na nevsakdanji, malokdaj doživeti način. Predsednik Skupščine kulturne skupnosti Jernej Lenič pa je namenil osrednje misli prireditve Kernikovim plaketam, letošnjim nagrajencem in našemu vrednotenju kulturnih dejanj v občini iz obdobja enega koledarskega leta. Potem, ko je podelil bronaste, srebrne in zlate Kersnikove plakete, je še enkrat strnil čestitko za vse, kar je bilo pomembnega storjenega na kulturnem področju družbenega življenja v občini.

Sledila je scenska glasbeno-literarna prireditev, za katero je scenarij pripravil Ivan Sivec. Z izborom zvečine komorno ubranih vokalnih in instrumentalnih skladb, sta se predstavila Mešani pevski zbor Svobode Mengeš ter komorni orkester Domžale – Kamnik – oba pod vodstvom Tomaža Habeta. Glasbeni del prireditve sta z izbranimi teksti vsak svojega časa dopolnjevala Primož Trubar (igralac Andrej Kurent) in Janez Trdina (igralac Janez Rohaček).

Andrej Kurent je predstavil tele Trubearjeve tekste: odlomek iz pred-

Prireditve »Lubi Slovenci« ob slovenskem kulturnem prazniku so tokrat pripravili dvakrat: v Mengšu in Domžalah. V Domžalah so ob tej priložnosti podelili tudi Kersnikove plakete (foto Vili Majhenič)

Predstavljamo letošnje Kersnikove nagrajence

Skupščina Kulturne skupnosti občine Domžale je podelila Kersnikove plakete za leto 1985

Kulturna skupnost občine Domžale podeljuje Kersnikove plakete kot najvišje moralno priznanje občine Domžale za umetniška in kulturna dejanja, ki so pomemben prispevek k obogatitvi življenja in dela delovnih ljudi in občanov domžalske občine oziroma so se vtikala v socialistično in humanistično podobo slovenske kulture ter kot spodbuda k dvigu kulturne ravni.

Prejemniki Kersnikovih bronastih plaket:

PIHALNA GODBA MORAVČE na predlog KUD „Tine Kos“ Moravče; za pomemben prispevek v kulturnem življenju občanov v moravški dolini v zadnjih 10. letih.

STOBLJANSKI OKTET na predlog Domžalskega okteta Domžale; za doseženo kvaliteto v petju in obogatitve v kulturnega življenja občanov v zadnjih 10. letih.

MAJDA IPAVEC na predlog KUD „Franc Kotar“ Trzin; za številne vloge na trzinskem odru, za nudeno strokovno pomoč mladim in za prispevek k doseženim uspehom društva, kot režiser in organizator.

VINKO KEPIC na predlog KUD „Miran Jarc“ Škocjan; za prispevek k dosežkom društva od leta 1968 dalje; tov. Kepic se je odlikoval kot igralec, mentor mladim in organizator.

BREDA KURZWEIL na predlog KUD „Svoboda“ Mengeš; za uspešno strokovno mentorstvo in veliko kakovostno rast in uspehe folklorne skupine ter za delo v samoupravnih organih društva in ZKO.

MATJAŽ MAUSER na predlog Likovnega društva „Petra

Breda Kurzweil

Matjaž Mauser

Oče Mateja Šarca prejema namesto sina

Miro Capuder

Lobode“ Domžale; za prispevek h dvigu kakovosti dela društva in za kakovostne prispevke na številnih razstavah.

MATEJ ŠARC na predlog Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik; za izredne umetniške dosežke kot oboist – solist na grobeljskih in drugih koncertih.

MOŠKI OKTET TOSAMA je na predlog Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale prejel bronasto plaketo ob praznovanju 15-letnice uspešnega delovanja.

Prejemniki Kersnikovih srebrnih plaket:

MIRO CAPUDER – Tov. Capuder je letos že dvajseto leto pevovodja moškega pevskega zbora v Moravčah, ki uspešno sodeluje na prireditvah v domačem kraju kot tudi v občini. Pred desetimi leti pa je prevzel tudi dolžnost kapelnika novoustanovljene Pihalne godbe Moravče, kot eden od pobudnikov za ponovno organiziranje godbe. Pomembno je njegovo delovanje pri pridobivanju in usposabljanju mladih godbenikov. Predlagatelj: Kulturno društvo „Tine Kos“ Moravče.

PAVLA JERAS – Tov. Jerasova deluje na kulturnem področju v Krašnji vse od konca vojne. Bila je ena izmed tistih mladink, ki je pomagala graditi mladinski dom v Krašnji, ki je bil zgrajen za kulturne dejavnosti. V teh letih je sodelovala v vseh dramskih delih, ki so bila uprizorjena na odru v Krašnji. Velike so njene zasluge za dosežke Kulturno umetniškega društva Fran Maselj Podlimarski; skrbi tudi za spominsko ploščo pisatelja Jožeta Podmiljskega – Andrejkovega Jožeta. Predlagatelj: Kulturno umetniško društvo Fran Maselj Podlimarski Krašnja.

IVAN SIVEC – Tov. Sivec je eden tistih kulturnih delavcev, katerih osnova je vsestranska, v različnih vrstah temelječa literarna ustvarjalnost. Njegova dela: Pesem njenih zvonov, Kdaj bo sneg skopnel, Grenki kruh, Korenine grunta, Klic domače zemlje, Pristrižene peruti, Sonce vzhaja počasi, Setev pomladnega vetra, Tedaj so cvetele češnje in Prve lastovke so cenjena prav zaradi

opisov razmer kmečkega življenja na vasi. Aktiven je tudi v DKD Svoboda, kjer je pripravil nekaj izvirnih prireditev. Predlagatelj: Delavsko prosvetno društvo Svoboda Mengeš.

Prejemniki Kersnikovih zlatih plaket:

STANE STRAŽAR – Tov. Stražar je literat, kronist, zgodovinar, speleolog, kulturni in družbeni delavec. Na teh področjih je aktiven že 25 let, saj je svojo prvo knjigo izdal leta 1960. Kulturno življenje občanov je v minulih letih obogatil s skrbno pripravljenimi kronikami, brošurami, dramskimi deli ter prikazovanji ljudskih običajev. Njegova dela so: 80 let gasilstva, Kronika Doba, Svet pod Taborom, Gledališče pod kozolcem, Bratova kri, Moravska dolina, Na pomoč in Črni graben. Prav zadnja knjiga je njegovo najobsežnejše in najbolj dognano delo, s katerim je dokazal, da se tudi vztrajnim, na-tančnim, pa vendar ljubiteljskim delom približa ljudem znanje in vedenje ožjemkolju, v katerem živijo. Velike so njegove zasluge za ohranitev kulturne dediščine. Predlagatelj: Kulturno umetniško društvo Janko Kersnik Lukovica.

Pavla Jeras

Ivan Sivec

Stane Stražar

Janko Torelli

JANKO TORELLI – Tov. Torelli je dolgoletni in ustvarjalni kulturni in prosvetni delavec. Že od leta 1947 je deloval v Trzinu kot eden glavnih pobudnikov kulturnega življenja v tem kraju. Organiziral je številne prireditve in več kot 10 let tudi režiral dramske predstave. Bil je tudi član moškega pevskega zbora v Trzinu. Svoje življenje je posvečal razvoju šolstva in kulture, vzgoji mladih, s svojim delom in aktivnostjo je prispeval, da je šola prerasčala svoj šolski okvir in bila srčiče kulturnega in družbenopolitičnega dela. Tako so se na šoli pod njegovim vodstvom oblikovali številni mladi igralci, ki so bili pozneje nepogrešljivi amaterski delavci v KUD Franc Kotar v Trzinu. Ko se je vključil v moški pevski zbor DU Janez Cerar, katerega član je še danes, je nadaljeval s svojim aktivnim delom. Precej let je sodeloval tudi v učiteljskem pevskem zboru. Njegov prispevek k domačalskemu kulturnemu življenju na ravni občine pa se odraža v tvornem sodelovanju vrganih Zveze kulturnih organizacij občine Domžale. Predlagatelj: Zveza kulturnih organizacij Domžale.

Predsednik Moravške godbe Milan Močilnik

Stobljanski oktet, nagrado je prevzel član Drago Tavčar

Majda Ipavec

Vinko Kepic

Ob 40-letnici menškega Partizana:

Na igriščih in v telovadnicah vse več Mengšanov

Tako kot večina društev za telesno vzgojo Partizan po Sloveniji, tudi menške leto praznuje že štiridesetletnico obstoja. Malokje pa se verjetno težko pohvalijo s takšno množičnostjo, saj je v menški Partizan vključenih 531 članov, od tega kar 273 žensk, kar še posebno preseneča, saj je bila rekreacija doslej v glavnem domena moških. V Mengšu deluje 18 različnih sekcij, posebno mesto pa imajo menške košarkarice, ki tekmujejo v II. ligi. Na področju takšne in drugačne rekreacije bo v kratkem tudi veliko novega, saj so že stekle priprave za postopno ureditev športnega parka — 8. julij, še naprej se bodo odvijala vsa tradicionalna športna tekmovanja.

O tem in še o marsičem v zvezi s tem sem se pogovarjal s predsednikom TVD Partizan Mengš z Jožetom MLAKARJEM, ki je hkrati tudi eden izmed najzaslužnejših posameznikov, da delo dobro teče.

Brez težav vseeno ne gre

V preteklem letu je menški Partizan dal večji poudarek množični gimnastici, namiznemu tenisu, karateju in rekreacijski odbojki, ob tem pa so seveda ves čas delovale tudi vse druge vadbene skupine, od cicanov preko pionirjev, mladincev in članov, v najrazličnejših panogah, od gimnastike preko splošne rekreacije do odbojkarjev, ustanovljena pa je bila tudi nanovo balinarska sekcija. Verjetno vsakdo tudi ne ve, da obstaja v Mengšu tudi šahovska sekcija, tako da je resnično za vsakogar kaj.

Seveda pa pri tako razvejani dejavnosti ne gre brez manjših težav, ki jih je treba sproti reševati. Preko moziške Gozdne šole so usposobili precej vaditeljev, manjka pa jim še vedno vaditeljev za rekreacijo odraslih. Menška telovadnica ni najbolje opremljena, oziroma je oprema tudi že precej iztrošena. Lahko pa se pohvalijo z zadnjo pridobitvijo, z blazino za množično rekreacijo — stala je kar 25 starih milijonov — radi pa bi še novo b. radlo in gredo.

Tudi prostori postajajo ob takšni množičnosti že pretesni, čeprav so zasedeni vsak dan od 16.00 do 22.00, zdaj tudi že ob sobotah, en termin za vadbo pa imajo tudi v telovadnici v osnovni šoli.

Vsi tisti ljubitelji ženske košarke, ki so si morali iti ogledovat tekme v Domžale, bodo v drugem delu tekmovanja prišli na svoj račun v Mengšu, saj bo telovadnica v šoli usposobljena in registrirana tudi za ta tekmovanja.

Predsednik društva pa bi rad pohvalil sodelovanje med TKS, ZTKO in domačo krajevno skupnostjo, saj so vedno našli razumevanje za njihovo dejavnost in jim tudi finančno pomagali pri izvedbi različnih športnih tekmovanj in prireditvah.

Tradicija bo tekla naprej

V Mengšu poteka nekaj tradicionalnih tekmovanj, ki so bila z uspehom izvedena tudi letos, seveda pa bodo tudi v prihodnje ostala v športnem koledarju. Ker o njih nismo še nič podrobneje pisali, je prav, da jih omenimo vsaj na kratko.

Izveden je bil košarkarski maraton — 25 ur košarke — ki se izmenoma odvija tako v Mengšu kot v Komendi. Ogledalo si ga je okoli poldruhi tisoč gledalcev, nastopajoče pa so spremljali tudi pozno ponoči in zgodaj zjutraj, kar kaže, na kakšen odmev je naletel pri krajanih.

Vsako leto pripravijo odbojkarški turnir za pokal KS, na njem pa nastopijo 4 ekipe

iz domžalske občine. Turnir je drugače vedno v Mengšu. Pod okriljem Partizana je bil izvedena akcija Mengšani plavajo, kjer je več kot 50 Mengšanov v bazenu Leka pokazalo, kaj znajo. Po propozicijah je več kot polovica plavalcev prejelo zlate značke. Izredno zanimiv je bil tudi republiški karate turnir v šolski telovadnici, na katerem je nastopilo čez 100 nastopajočih. Letos ni bil izveden družinski trimski pohod, toda tradicijo bo treba nadaljevati v prihodnjem letu, v sodelovanju s Turističnim oglepvalnim društvom, in morda z drugače zastavljenim konceptom.

TVD Partizan pa pripravlja tudi širšo akcijo, ko naj bi se Mengšani preizkusili vsaj v štirih panogah od petih izbranih: tek na smučeh, kolesarjenje, Cooperjev test, plavanje, preizkus psihofizičnih sposobnosti, potem pa bi — že če bi krajan, ne glede na rezultate — vse te dejavnosti izvedli, na posebni družabni prireditvi podelili priznanja, nekaj podobnega, kot dela RTV Ljubljana s „kaveljci“ in „koreninami“. Trenutno še iščejo tudi naziv za takšno športno tekmovanje, ki bi ga krajan dosegel, morda „menški kverglec“, radi pa bi videli, da bi bil naziv vse slovenski. Pobude bi bile dobrodošle!

Kako bo s športnim parkom?

V Mengšu se samo od sebe ponuja priložnost za še širšo dejavnost na športno — rekreacijskem področju, posebno z uporabo čudovitega prostora pod Gobavico, seveda skupaj s potrebami osemletke.

Tudi na tem področju se je končno spet premaknilo. Pred nedavnim je bila imenovana delovna komisija za pripravo izgradnje tega športnega parka, konkretni rezultati pa so tudi že na dlani: izdelani so že prvi načrti za prihodnje leto, v rokah pa imajo tudi že lokacijsko dovoljenje. Tako se bo spomladi dokončalo tako balinarsko igrišče s tremi stezami, v nekaj mesecih pa bo tudi dokončana večnamenska ploščad. Narejena bo iz asfalta, bo severno od teniškega igrišča, na njej pa bo dovolj prostora tako za rokomet kot za mali nogomet, za košarko in dve odbojkarški igrišči, večnamenska ploščad pa bo velika pridobitev tudi za preostalo krajevno skupnost, saj se bodo na njej lahko odvijale tako kulturne kot kulturno — družabne prireditve, z veseljem vred, saj bo prostor lahko „sprejel“ okoli dva tisoč krajanov. Sredstva so v glavnem že zagotovljena — deloma se je denar natekel iz tistega pol odstotka, ki gre iz samoprispevka za krajevne potrebe, deloma pa bo obremenjeno združeno delo.

Slovesnost ob 40-letnici

Ob štirideseti obletnici menškega Partizana bo v telovadnici slovesna akademija, na kateri bodo pokazali tako cicanbi kot karateisti, člani — rekreativci in množični rekreativci, kaj znajo in kako je videti nasploh ta dejavnost od blizu. Sodelovalo bo tudi šolsko športno društvo.

Okrogla obletnica je tudi priložnost, da bi kaj več zvedeli o preteklosti te dejavnosti, vendar je o tem na žalost izredno malo podatkov. Zapisano je samo, da je bilo veliko športne aktivnosti v Mengšu že okoli leta 1925, Partizan pa se je nanovo organiziral 25. maja 1945. Vse tiste, ki imajo doma kakšne slike ali ki se še kaj spomnijo, kako je bilo v obdobju med obema vojnama ter v prvih letih po 2. svetovni vojni, predsednik Jože Mlakar v imenu Partizana prosi, da njemu osebno ali v prostore Partizana prinese dokumente ali se osebno oglasite, da se ne bi izgubilo za zmeraj. Uradne ure so vsak četrtek od 18.00 — 19.00.

Sicer pa se je v teh štiridesetih letih v Mengšu kar precej premaknilo, od adaptiranja telovadnice do dograditve garderob in do ureditve ploščadi pred telovadnico, z vsemi objekti zraven, s postopno ureditvijo športnega parka 8. julij pa se ponuja priložnost, da se bo lahko vsak krajan ustrezno rekreiral, oz. se vključil v eno izmed vadbenih skupin. Veseli so, da je sedaj sestava izredno raznolika in da ne manjka niti srednješolcev kot pred leti, ob obletnici pa si Partizanovci želijo predvsem to, da bi vse telesnokulturne skupnosti jemali kot enakovredne drugim športnim subjektom, ne pa, da še vedno plačujejo elektriko in vodo kot vsaka druga gospodarska organizacija, kar seveda še zdaleč niso.

Ob obletnici vsem članom čestitamo ter še veliko tekmovalnih in rekreativnih užitkov!

Ivan Sivec

Domžale — občinsko prvenstvo v veleslalomu

V okviru programa ZTKO množičnost, organiziramo odprto občinsko prvenstvo v VELESALOMU

Organizator:	ZTKO Domžale
Izvajalec:	Smučarsko društvo Domžale
Kraj:	Velika planina
Datum:	Nedelja, 2.3.1986 (rezerva 8.3.1986)
Pravica nastopa:	občani občine Domžale, člani DO, KS in TKO
Kategorije:	enotne starostne kategorije za moške in ženske A. — od 16 do 25 let (letniki 1961 — 70) B. — od 26 do 35 let (letniki 1951 — 60) C. — od 36 do 45 let (letniki 1941 — 50) D. — nad 45 let (letniki 1940 in starejši)
Tekmovalna disciplina:	VELESALOM — posamezno moški, ženske
Priznanja:	najboljši trije v vsaki kategoriji prejmejo medalje
Prijave:	pismene prijave najkasneje do srede 26.2.1986 na naslov ZTKO Domžale p.p. 32
Prijavnina:	prijave na dan tekmovanja — spodnja postaja gondole od 7,30 — 9,00 200 din za posameznika/co Pri pismenih prijavah ŽR 50120—678—41539 (ZTKO Domžale)
Urniki tekmovanja:	8,00 — 9,30 prevzem štartnih števil 10,30 štart (dve progi) 16,00 zaključek tekmovanja in razglasitev rezultatov
Žrebanje:	četrtek, 27.2.1986 ob 18. uri v mali dvorani KC Domžale.
Tekmovalci, ki se bodo prijavili na dan tekmovanja štartajo na koncu vsake kategorije — po vrstnem redu prijav.	
Strokovna služba ZTKO Ranko Cukrov, l.r.	

KARATE KOTIČEK

SANKUKAI KARATE IN SAMOOBRAMBA

Zaključuje se vpis v treninge karateja in samoobrambe za moške in ženske ter pionirje. Program se razlikuje za posamezne skupine. Možen je tudi vpis v borbena ekipo po pridobitvi osnovnega znanja v karateju.

Vpis in informacije so do 27.11.1986 ob ponedeljkih in četrtekih od 18. do 20. ure v Hali KC Domžale. Treningi bodo v osnovni šoli Šlandrove brigade za pionirje in v stari OŠ zraven gostilne Pri Kebru.

Trenerji: Slavko Šorotar 3. DAN, Kotar Darko kandidat 1. DAN in Erhart Darko.

Pred množično predstavitevjo TVD Partizan Domžale

Paleta telesnovzgojnih aktivnosti

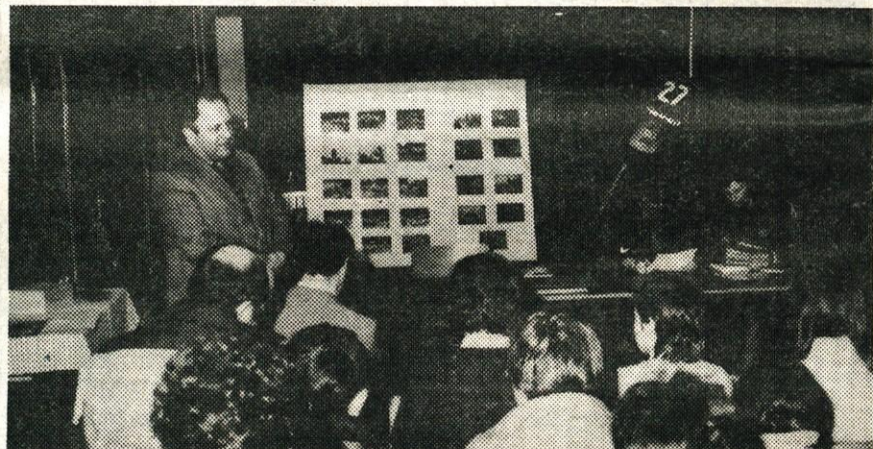
Tako kot lani so se tudi letos telesnovzgojni delavci v TVD Partizan Domžale, vaditelji in trenerji, odločili, da bodo v sklopu prireditve ob 8. marcu — dnevu žensk pripravili množično telesnovzgojno prireditev kot vsakoleten prerez in prikaz pestrega, raznorodnega dela v društvu.

Prireditve bo 10. marca 1986 ob 18. uri v telovadnici Osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah.

Tudi letos bodo prireditve začeli najmlajši, nadaljevali prionirji in prionirke s prikazom svojih telesnovzgojnih znanj in veščin. Seveda se bodo predstavili tudi mladinci, in mladinke, ter članice in člani z demonstracijo rekreacijske vadbe, ki v društvu redno poteka skozi vse leto. Rezultat te vadbe je čedalje večja množičnost tako v moških kot ženskih „veteranskih“ vrstah.

Delavci v društvu vabijo vse občane in tiste, ki jih zanimajo telesnokulturne aktivnosti, da si to zanimivo prireditev ogledajo.

za TVD Partizan Domžale

Na občnem zboru ŠD Krašnja smo šele lahko spoznali celotno paleto športno-rekreacijskih aktivnosti v tem malem kraju...

Ni kaj — pohvala je premalo

Pred nekaj dnevi smo prisostvovali letnemu občnemu zboru ŠD Krašnja, ki so ga pripravili v tamkajšnji osnovni šoli. Ko smo pred enim letom brali o načrtih tega sila prizadevnega športnega kolektiva, se nam je zdelo, da je program popolnoma neuresničljiv. Pa je bil res: niso ga uresničili, temveč so ga obilo presegli.

Kdo bi lahko našteval vse dejavnosti, ki so jih organizirali, akcije, tekme, srečanja, prvenstva. Premalo prostora imamo, da bi lahko izpisali podatke s treh na gosto tipkanih strani — kaj vse je bilo v enem samem letu storjeno, opravljeno, organizirano. Kako vse drugače v tako uspešnem okolju, kot je krašnjiški primer, zaživijo besede o množičnem športu. Množičnost so v Krašnji dosegli dejansko, pritegnili so veliko občanov vseh starosti v akcijo „Ni važno zmagati, važno je sodelovati“. Telesnokulturne aktivnosti članov so po svoje točkovali in tudi kmalu ugotovili, da so načrtovali prehitro pohvalo za premalo truda — tolikšna je bila udeležba.

Omenimo naj ob tej zelo uspešni in za kraj mobilizirajoči akciji tudi napredek mladih igralcev namiznega tenisa (pomoč NTK Olimpija iz Ljubljane). Mladi igralci namiznega tenisa iz Krašnje imajo že tolikšno kakovost, da so postali člani NTZ Slovenije in si lahko obetajo že kak uspeh v rednih tekmovanjih slovenskega ranga.

Omeniti bi veljalo še marsikaj, pa se na kratkem prostoru ne da. Ob letnem občnem zboru se ne da storiti drugega, kot reči izredno prizadevnemu predsedniku Marjanu Štruklju in vsem delujočim v športnem društvu — le tako naprej in hvala za to, da človek še lahko verjame v možnost obstoja resnično zdravega, množičnega in na popolnoma amaterskem delu temelječega športnega kolektiva.

Tistih, ki so v različnih tekmovanjih sodelovali zaradi svojega zdravja, prijateljstva, medčloveških vezi — v to smo prepričani — za nadaljevanje dosedanje poti v Krašnji ne bo treba prepričevati.

M. Brojan

Mali oglasi

iščem eno in polsobno stanovanje do 40 m² na relaciji Domžale - Kamnik. Plačam delno z denarjem, delno s kreditom; naslov v uredništvu časopisa.

Garažo najamem v Domžalah. Telefon - popoldan 215-511 int. 21-08.

Najamem garsonjero ali enosobno stanovanje v Domžalah ali okolici. Možno predplačilo za dve leti. Naslov v uredništvu.

Potrebujem pomoč mlajše upokojenke v gospodinjstvu, enkrat tedensko. Oglasite se v večernih urah zaradi razgovora. Eli Drenik, Prešernova 52, Trzin.

Varujem otroke od 1 leta naprej na našem domu v centru Domžal. Naslov v uredništvu časopisa.

Dne 17.1.1986 je izginil 10 mesecev star pes temno rjave barve, irski terijer. Ima bradico, navzgor zavihan rep in špičast gobec. Pleča višina cca 45 cm. Rad se igra s psi; ime mu je Ferdo. Prosim, kdor bi kaj vedel, naj javi proti lepi nagradi na tel. 721-614, Dragomelj.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

V Domžalah nujno potrebuje enosobno stanovanje z ogrevanjem in uporabo sanitarij. Ponudbe na uredništvo (721-686).

Gostišče „Stari Kovač“ Radomlje zaposli redno kuharja. Lahko začetnik. OD po dogovoru!

Gostišče „Stari Kovač“ Radomlje zaposli redno ali honorarno snajilko. Delo je v dopoldanskem času.

Prodam dobro ohranjen plinski štedilnik s pečico. Cena 20.000 din. Lenček Jernej, Ljubljanska 72 a, Domžale.

Ugodno prodam dve psički pasme - rusasti jazbecar odličnih staršev - mednarodno priznanje. Zupanek Adolf, Kovičeva 27, Domžale.

V Domžalah ali bližnji okolici išče garsonjero ali enosobno stanovanje samski moški srednjih let. Ponudbe pošljite na uredništvo pod šifro „redni plačnik“.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame, sestre in hčere

VALČI BOŽIĆ

se iskreno zahvaljujem sosedom, Nadi in Francki za nudeno pomoč, patronažni službi Domžale, dr. Šiški, tov. Janezu Strojano za izrečene besede, stanovalcem Pelechove 35 in kolektivu Induplati za podarjeno cvetje, gospodu župniku za opravljen obred ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

ZAHVALA
Vsem, ki ste našemu dragemu očetu

IVANU MARKIČU
iz Ihana

izkazovali prijateljstvo, mu poklonili cvetje in tople besede v spomin, ga počastili na njegovi zadnji poti in nam izrazili sožalje, se iskreno zahvaljujem.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega očeta, starega ata

ANTONA ŠUŠTARJA
iz Lok v Tuhinjski dolini

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom z Murnove ulice v Mengšu za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: otroci Breda, Anton in Marinka z družinami

ZAHVALA
ob smrti naše drage mame, stare mame, tašče, sestre in tete

MATILDE ZUPANEK
roj. Nachtigal

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje.

Za nesebično pomoč v času njene bolezni se zahvaljujem Ančki Raspet in vsem drugim, ki ste ji lajšali zadnje dni življenja.

Hvala vsem, ki ste nam ob boleči izgubi izrekli iskrene besede sožalja.

Vsi njeni.

ZAHVALA
Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubega moža, dobrega očeta in starega očeta

STANISLAVA JEMCA
iz Katarije 14 pri Moravčah

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, mu darovali cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujem se godbi na pihala in pevskega zboru iz Moravč, praporščakom ter gospodu župniku za opravljen obred. Hvala tudi sosedom za požrtvovalno pomoč.

Zalujoči:
žena Marija, otroci Marija, Bernarda in Slavko z družinami ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA
Ob boleči in rerani smrti dragega moža, očeta, deda, brata in strica

JOŽETA SLAPARJA
s Podgore pri Zlatem polju

se iskreno zahvaljujem sodelavcem in vsemu kolektivu Induplati Jarše, sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in denarno pomoč. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujem se govorniku za lepo izrečene poslovične besede.

Iskrena hvala tudi župnikom za lepo opravljen obred. Še enkrat HVALA.

Vsi njegovi.

*Kod hodiš, sinek zlati moj?
Od daleč sem te ugledala nocoj,
po mraku si mi blodil po dobravi
in kakor, da v neskončni si dobravi,
a vendar, videla sem, da si pravi.*

V SPOMIN

Leto dni je minilo, odkar si odšel od naju; a ljubezen bo ostala, tja do konca dni.

MATJAŽ PETERKA

Usoda kruta in nemila, strla nama je srce, vzela kar najbolj sva ljubila, žalosten, a lep je zdaj spomin nate.

Iskrena hvala vsem, ki ga hranite v trajnem in lepem spominu.

Zalostna mamica in očka.

ZAHVALA
Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša skrbna žena, mama, stara mama in sestra

VIDA LEBAR
roj. Kveder

Zahvaljujem se osebju Hematološke klinike v Ljubljani, zdravniku dr. Pippu in sestri Nandi za zdravljenje in lajšanje njenega trpljenja. Zahvala vsem, ki ste našo mamo v času njene bolezni obiskovali. Prav lepa hvala g. župniku za pogrebni obred, dobskim pevcem za odpete žalostinke kakor tudi številnim pogrebem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Topla zahvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih nesebično pomagali.

Vsi njeni.

ZAHVALA
V neizmerni bolečini nas je zapustil naš najdražji

STANE OSENK

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se v tako velikem številu poslovičili od našega ljubljene očija. Hvala za vsa pisma in ustna sožalja. Hvala za čudovito cvetje, ki prekriva njegov tako prerani grob. Posebna zahvala prim.dr. Janežiču ter dr. Pevcu, ki sta nam nesebično stala ob strani v naših najtežjih dneh. Hvala oktetu bratov Pirnat ter g. župniku za besede tolažbe in slovesni pogrebni obred.

Vsem in vsakemu posebej hvala.

Zalujoči:
vsi, ki smo ga ljubili, ki nam je bil tako drag in bo ostal nepozaben.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage hčerke

MARTE MOLE

se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, predvsem Jaševičevim za vso pomoč, ki so jo nudili v težkih trenutkih. Posebna zahvala Franciju in Ani Armeni za vse usluge in vsestransko pomoč. Hvala vsem za številna pisma, ustna sožalja in darovano cvetje, s katerim je prekrit njen prerani grob.

Posebej se zahvaljujem osebu in zdravnikom Onkološkega inštituta v Ljubljani, predvsem prof. Plesničarju za vso pozornost in trud med zdravljenjem teške bolezni. Enako se zahvaljujem za nego na domu dr. Zenkovičevi, dr. Svoljšku in zadnjo pomoč dr. Hacetu. Hvala sodelavcem in upravi Doma počitka v Mengšu za moralno in materialno pomoč ter poslovične besede. Enako hvala delovni organizaciji Toko Domžale in sodelavcem za moralno in materialno pomoč.

Hvala cerkvenim in domžalskim pevcem. Hvala g. kaplanu in dr. Štruklju za lepo opravljen pogrebni obred in besede tolažbe.

Vsem prisrčna hvala, ker ste Marti pospremili v tako velikem številu na njeni zadnji poti.

Zalujoča mami in ati.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestre in tete
KATARINE RUCMAN
roj. Novak iz Vira

se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebno se zahvaljujem Nadi Matko za pomoč v času njene bolezni. Zahvaljujem se tudi krajevemu odboru ZZB in RK Vir ter Jankotu Veitu za poslovične besede. Prisrčna zahvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni.

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Delovni čas:

— dopoldne od 8. do 12. ure
— popoldne od 16. do 18. ure
— sobota zaprto!

POTROŠNIKI DOMŽAL IN OKOLICE:

VELEBLAGOVNICA VAM NUDI

znižanje zimske športne konfekcije od 10.2. 1986 dalje

v odd. cvetličarne lahko kupite vse potrebno za spomladanska dela na vrtu, prodajajo vse vrste korit in lončkov za rože

odd. elektro ima veliko izbiro koles in motornih koles TOMOS Avtomatik („stare cene“) ter dobro preskrbo z rezervnimi deli.

PE KURIVO nudi

vse osnovne gradbene materiale (cement, apno, opeka, hidro in termoizolacijske materiale, marmorne police in stopnice, tlakovce, plošče, vrtno robnike, železo, armaturne mreže, parket, opaže...)

posebno ugodne cene veljajo za — stavbno pohištvo proizvajalcev INLES, GLIN in LIKO

PE KOVINAR ima na zalogi

veliko izbiro peči za centralno ogrevanje in ves potreben inštalacijski material

PRIDITE, PREPRIČAJTE SE, IZKORISTITE PRILOŽNOST...

PRIDITE, PREPRIČAJTE SE, IZKORISTITE PRILOŽNOST

1. STRUGARJA

Komisija za medsebojna delovna razmerja podjetja „TAMIZ“ Mengeš, objavlja prosta dela in naloge:

pogoji:

Kovino—strugar, da ima odslužen vojaški rok, zaželjena praksa.

2. KV MIZARJI

Pogoji:

KV — mizar, odslužen vojaški rok, zaželjena praksa.

Delovno razmerje pod točko 1 in točko 2 se sklene za nedoločen čas.

Kandidti naj pošljejo svoje ponudbe na naslov:

Komisija za medsebojna delovna razmerja podjetja „TAMIZ“ Mengeš, Blejčeva cesta 46,

O izboru kandidatov bomo obvestili v 15. dneh po sklepu Komisije za medsebojna delovna razmerja podjetja „TAMIZ“ Mengeš.

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst šivalnih strojev

tine klančar
vir - čufarjeva 6
DOMŽALE

Mladi so se potrudili. Dejan Hribar in Borut s Kidričeve 20 v Domžalah sta učenca OŠ Šlandrove brigade. Prijela sta za lopate in se lotila snega. Hiše zaradi njune pridnosti ni zametlo.

Slamice iz slamnika

Kam so šli cekini?

Zelo dobro informirani občani vedo povedati (kot običajno) zanimivo zgodbo o nedavnem podiranju stavbe Alko v centru Domžal. Lonce cekinov so našli pri pospravljanju, pa nekaj trupel, okostnjake in drugo.

Ljudi najbolj zanima, kam so šli cekini. I, kam? Občina jih je vzela, kdo drugi? Saj je ljudem tako najbolj na koncu jezika občina, pa tudi vseč jim je, da je (revica) kriva ...

Razstava v Polju

Ob nedavni razstavi našega urednika M. Brojana na Studencu je Ljubljanski dnevnik zapisal, da je razstavljal v Polju ...

Prehitevajo dogodke ... Še ni, morda bo kmalu ...

Srhljiv dodatek Radomljanov

To, kar so se spomnili Radomljani, presega vse meje domišljije, kako naj obiskovalcem kina ob srhljivkah grozovitost še poudarijo ...

Gleda občan film Janeza Bonda Samo za tvoje oči. Napet, silovit film, poln akcije šoka. Nenadoma pa od nekdaj — ne s platna — skoči maček in našemu občanu švrk pristane v naročju.

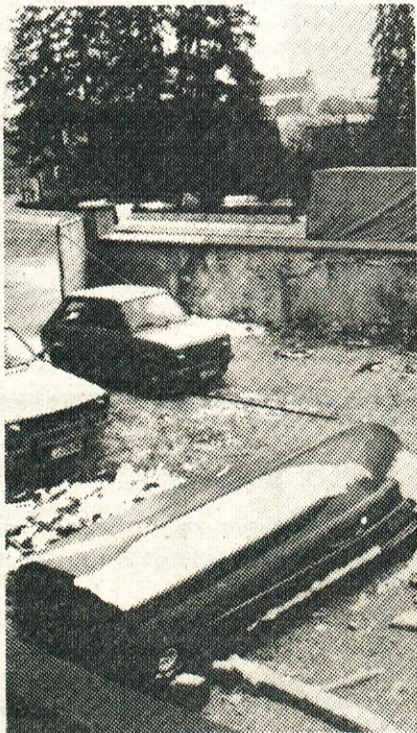
Kar je preveč, je preveč, kinematografi! Za tistih par jurjev grozote servirate še mačka ...

Ni jim mar? Pa je, še kako?

Za družbeni plan se ob koncu lanskega leta občani niso dosti zmedli, kaj jih le briga prihodnost! Za kadrovske volilne zadeve pa jih firbec bolj daje ... Razumljivo, ko pa je tako fletno vedeti, kje bo kdo, kaj bo kdo ...

En član — svojo temeljno kandidacijsko konferenco

Kot smo izvedeli, mora biti po novem v vsakem delovnem okolju temeljna kandidacijska konferenca. Tam, kjer je le eden zaposlen, prav tako ... Zanimivo, kaj? Ko sam bere (sebi) referat, se sprašuje, odgovarja, predlaga kandidate in je hkrati proti njim ... Dolgčas mu res ni ...

Ali prihajajo Noetovi časi? V domžalskem Alku — pravzaprav v strogem centru — hranijo tole vodno vozilo za primer vesoljne povodni ali če bi Bistrice prestopila bregove ...

Pod klicajem:

Lepa si zemlja slovenska, toda...

Pred neskončno in veličastno narodo človek ali ponižno skloni glavo ali pa dvigne svoj um v visokem poletu v zavesti, da je neločljiv del neskončne narode.

Pa vendar se mnogi krajani občine Domžale ne zavedamo kaj je resnično lepo, čisto, urejeno in predvsem za vse zdravo.

Planinska zveza Slovenije je že 1954. leta prevzela veliko vzgojno nalogo in odgovornost zato so ustanovili Gorsko stražo, vendar se je postavilo vprašanje ali naj bo Gorska straža nekakšna hribovska policija ali množična organizacija brez pravnih pooblastil. Prevladala je druga možnost, tako da planinci, ki nosijo na prsih modri trak le opozarjajo na nepravilno obnašanje. Takšno vzgajanje je dolgotrajno. Tudi mi, bi morali organizirati nekaj podobnega za vse tiste, ki nam kvarijo ugled kraja in uničujejo naše zelenice pa tudi druge obvestilne, opozorilne in varnostne signalizacije.

Predvsem pogledimo naše zelenice koliko je uničenih, poškodovanih in povozenih z avtomobili in kamioni, ki dostikrat uničijo in poškodujejo robnike ob cesti ali pa sam pločnik. Zakaj vse to? Ali nam je res vseeno, da nekateri vozniki parkirajo ali vozijo tako, da uničujejo tisto, na kar bi morali biti najbolj ponosni. Vsi mi želimo hitro živeti in dostikrat ne razmišljamo kaj je prav in kaj ni. Večkrat vidim kako nekateri vozniki vozijo po zelenici med parkirnim prostorom za Veleblagovnico in Zdravstvenim domom. Pred dnevi je nekdo peljal z osebnim avtomobilom po parku od pošte v smeri Cerarjeve hiše. Veliko pripomb je tudi zaradi neurejenih parkirnih prostorov pri

mrljskih vezicah ter pred samim pokopališčem. Tudi tam se parkira kjer kdo hoče ne glede na škodo zelenic ali določenih poti, ki so izključno namenjene pešcem. Nekatere ne moti pieteta mrtvih tako, da se z avtom ali biciklom pripeljejo na pokopališče vse do groba.

Kje je naša morala, kje je naš občutek do lepote in zdrave narode. Ali mora resnično samo miličnik delati red in nas kaznovati, če je to potrebno in če je, naj ga kaznuje ostro. Tudi mi občani smo dolžni skrbeti za čistočo mesta in urejene zelenice, saj moramo vsi prispevati svoj delež, ki pa ni majhen.

Zato predlagam odgovornim, da le razmislimo kaj moramo urediti in spremeniti, da bo naš kraj lep, čist in urejen. O tem naj razmišlja Turistično društvo Domžale, Inšpekcijske službe občine, delavci Postaje milice in vsi krajani, ki živimo v tem kraju.

Razmišljajo naj tudi odgovorne službe, ki so dolžne skrbeti za pravilno urbanistično ureditev kraja. Mislim, da bi odgovorni lahko uredili z majhnim delom in denarjem izhod iz parkinega prostora za Veleblagovnico, če bi napravili urejen prehod za avtomobile na cesto, ki pelje iz ceste Ljube Šercerja v skladišče Napredek.

Ne nazadnje naj omenim ostale kraje v občini, kjer občani odmetavajo od najmanjših stvari do avtomobilov, to je dolina Boljska pri Trojanah, na robu gozda med Rovami in Žičami, gozdna ravnina med Trzinom in Črnučami, ob naši Bistrici, Radomlji in še bi lahko naštevali kraje, kjer nekulturni ljudje odmetavajo vse, česar ne potrebujejo, pri tem pa se ne zavedajo, da ogrožajo svoje zdravje in zdravje drugih.

Alfonz Avbelj

Razmišljanje:

Igrajmo, da bi zgubili

Slovenijo je preplavila igra „poštenja“. Kupiš jo za 2.000 dinarjev, pošlješ nekemu srečnežu 2.000 dinarjev in jo prodaš dvema srečnežema — vsakemu za 2.000 dinarjev. Navidez ne zubiš ničesar, čeprav poštenja, nakaznice in izgubljen čas tudi niso zastoni; vendar boš čez nekaj časa dobil 8.224.000 dinarjev — ravno prav za ljubko stanovanje. Mar res?

Recimo, da igra poteka po vseh pravilih „poštenja“. Da bi kupec prišel s prvega na zadnje mesto (ko bo dobil denar), bo moralo v njegovi verigi kupiti igro še 8.214 „hazarderjev“. To pomeni, da v naši občini (ima 40.000 prebivalcev) lahko do bajne nagrade pride kvečjemu 7 igralcev, potem pa bi se igra ustavila, ker bi bili že vsi domžalski občani (od dojenčka do umirajočega) enkrat v „špilu“. Sedmerica bi dobila, zadnjih 16.448 pa bi izgubilo 4.000 dinarjev, ker ne bi imeli nikomur prodati igre.

Porekli boste, da bodo šli nekateri večkrat v igro. Potem bi denar samo krožil, nihče ne bi ničesar izgubil, dobila bi samo pošta s poštninami, igralci bi izgubljali čas, kakšen dinarček pa bi jim pobrala inflacija.

Žal, (ali na srečo, ker vsaka šola nekaj stane) takšno igro ponavadi začne 12 podjetnih ljudi, sebe napišejo na vsa mesta in potem igro prodajo kakim stotim ljudem. Če samo ta stoterica pošlje prvemu naslovniku denar, je bil trud podjetne dvanajsterice poplačan. Za naprej jih ne briga.

Prav smešno je poslušati ljudi, ki so prepričani, da so v tej igri vsi srečneži. Nemogoče! V igri je samo toliko denarja, kolikor ga prispevajo udeleženci. Če nekdo dobi več, kot je vložil, potem je nekdo drug nujno izgubil. Če bi vsi dobili, bi bilo najbolje, da prenehamo z delom in se vsi samo posvetimo igri; še najbolje bi jo bilo prodati preko meje (samo polovici človeštva prodajmo igro, pa bo jugoslovanski devizni dolg plačani!)

Pripomniti je treba, da so v naši družbi igre za denar prepovedane in se udeleženci izpostavljajo kazenskemu postopku. Nekateri se izgovarjajo: „Saj vsi miličniki igrajo, saj tudi v republiški skupščini vsi igrajo!“ Nič ne pomaga; čeprav sem že večkrat videl neprivezane miličnike v avtu, mi to ne pomaga, ko bodo oni mene „ujeli“ neprivezanega; enako vam bo sodnik prisodil kazen zaradi alkoholnega razgrajanja, čeprav sam včasih počne isto.

Seveda je vprašanje, če bodo državni organi sploh posredovali. Mogoče bodo zgrabili dva, tri, jih popisali v časopisu, jim vzeli denar in jih naredili za velike krivce ter tako „potešili“ množice tistih, ki bodo izgubili. Kratkovidne množice bodo seveda ploskale uspešnosti državnih organov. Možno je tudi, da državni organi sploh ne bodo posredovali in bodo pustili, da se igra sama ustavi. Tako jih vsaj ne bodo imeli v zobeh in ne bodo (še za eno ukradeno priložnost) krivili države.

Tako smo počasi pristopicali do glavnega vprašanja: Ali družbi (ljudem) razne igre na srečo sploh koristijo? Odgovor je seveda: NE. Takšne igre (od lota prek tombole do zgoraj omenjenih „verig“) temeljijo na načelu, da velika večina izgubi, da bi lahko manjšina dobila. Komu torej koristijo? Redkim posameznikom in državi (misli na vladajočo birokracijo). Država ima večkratno korist: pobira davek od iger na srečo, pobira davek od dobitkov (izžrebancev) pri igrah na srečo, z igrami na srečo država odvrača pozornost ljudi z bistvenih (gospodarskih in socialnih problemih, napake pri vodenju države) na nebstvene (žrebanje lota, podarim-dobim) stvari. S takšnimi igrami država zavaja svoje podanike in jim obljublja stanovanje, hišo in lepo življenje, če bodo imeli srečo pri žrebanju. Njihovo delo ni važno, z njim do stanovanja ne morejo. Vendar hišo v tej državi lahko dobijo — le srečo morajo imeti.

In za konec pojasnilo, ki pa ni opravičilo za našo birokracijo. Igre na srečo (dovoljene in prepovedane) naraščajo v vseh državah, kjer se slabšajo življenjske razmere delavcev.

Igor Lipovšek Lenasi

Razpis za »Festival akustične glasbe 86«

XII. kongres ZSM Slovenije bo 4., 5. in 6. aprila 1986 v Krškem. S tem nismo povedali še nič novega, novo tudi ni to, da vsak mladinski kongres spremlja vrsta kulturnih prireditev — tudi letošnji kongres ni izjema in tudi letos bi želeli vključiti v te aktivnosti čimveč mladih iz vse Slovenije. Ena izmed takih priložnosti bo FESTIVAL AKUSTIČNE GLASBE 86, ki ga pripravlja Osnovna organizacija ZSMS Brežice.

Pogoji za sodelovanje na festivalu pa so naslednji:

- glasba mora biti akustična, zvrst pa ni pomembna;
- posamezniki ali skupine se morajo predstaviti z lastno glasbo in besedili,
- organizatorju ali pa Občinski konferenci ZSMS Domžale je potrebno poslati 3 skladbe (delno posnetki ali kasete — lahko tudi z domačega kasetofona) in 3 izvide besedil posamezne skladbe,
- rok za prijavo je 6. marec 1986,
- prijave pošljite na naslov: OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II, 61230 Domžale ali pa direktno na organizatorja: OO ZSMS Brežice, Trg dr. Ivana Ribarja 14, 68250 Brežice,
- 8-članska strokovna žirija, ki jo sestavljajo poklicni glasbeniki in slavisti, bo izbrala 10 najboljših izvajalcev,
- 10 najboljših izvajalcev pa se bo občinstvu predstavilo v soboto, 5. aprila 1986 ob 17. uri v Prosvetnem domu v Brežicah.
- prehrano in povrnitev potnih stroškov zagotovi organizator.

OK ZSMS Domžale